

د محمد الياس د شاعري موضوعاتي څېړنه

نگران

مقاله نگار

پروفېسر ډاکټر بادشاه روم

معاذ محمد

Ketabton.com

سپښن - ۲۰۲۴

ملاکنډ پوهنتون څېړنې پښتونخوا

فهرست

6 ورومى باب "
6 د محمد الياس الياس پيژندگلو
7 خاى زيرون :
7 قام قبيله :
8 خانداني پس منظر:
8 تعليمي سفر :
9 واده اولاد :
9 ملازمت:
10 مشغله:
10 روحاني تړون :
11 صحافتي خدمات:
11 ادبي دنيا ته راتگ :
11 د ادبي ټولنو سره تعلق :
12 چاپ اثار :
12 ناچاپ اثار :
15 د رڼا رنگونه :
17 فکر مې سندرې شوه :
18 د بوالونو ته لگيا يم :

19 ناچاپ اثار :
19 اعزازات :
19 بين الاقوامي سفرونه :
20 حوالې
21 دوهم باب
21 پښتو او پښتونولي
23 پت او عزت:
24 ښېگړه:
24 لوظ:
25 توره ، تنگ او عزت:
26 پرده او شرم و حياء:
26 انصاف:
27 ريښتيا:
28 خود داري:
29 وفا:
29 د وطن سره مينه:
30 دود دستور:
30 جرگه:
31 روغه جوړه:
32 غزا:
33 مېلمستيا:

34	بدل:
35	تنگ وړل، او ملا تړل:
35	پناه:
35	بدرگه:
36	گيله:
36	لارې چارې:
36	حجره:
37	جامه:
38	د مشر احترام او مننه:
39	د خزو درناوې:
39	اشر:
Error! Bookmark not defined.	رنځور پښتنه:
41	د الرې تگ:
41	چغه:
41	لويې:
42	اختر:
42	موسيقي:
43	پېغور:
45	حوالې:
48	درېم باب:
48	امن او بد امنی:

49	امن او د امن ارزښت :
51	بد امنی او د بد امنی وجوهات :
52	د بد امنی وجوهات :
52	سیاست ، حکومت او قانون :
52	عدلیه یا عدالت :
54	رشوت او سیاسي چارواکي :
56	مرگونه او چاودني :
57	نسلي یا قومي تعصب :
60	اظهار رائے :
61	معاشي وجوهات :
:	1.روزگار
61	:
:	2. حق تلفي
63	:
:	3.گرانې
64	:
:	4.فرق او زیاتر
65	:
:	1.شعور او بېداري
66	:
:	2.ټاکنه
69	:
:	3.ټنگي
71	:

4. کینه	او	بغض	:
72		
74	حوالی	
76	خلورم باب :	
76	متفرق موضوعات	
77	د خدائے او رسول مینہ :	
80	مناجات :	
83	اصلاح :	
88	طب :	
90	نفسیات :	
94	شعر و شاعری :	
95	عشق او رومانیت :	
98	فطرت نگاری / منظر نگاری :	
101	شخصیت نگاری :	
108	طنز و مزاح :	
110	جمالیات :	
112	قومیت :	
115	سیاست :	
117	انقلاب :	
		Error! Bookmark not defined.....	حوالی

ورومبے باب"

د محمد الیاس الیاس پٹنڈ گلو

خاے زېږون :

د پښتنو سيمه په هر لحاظ ډېره زرخېزه او شتمنه خاوره ده . هره سيمه يې په هره حواله ډېر ارزښت او اهميت لري . خو ځيني سيمې يې په ادبي لحاظ سره ډيرې زرخېزي دي . په هغې کښې يوه سيمه د ملاکنډ هم ده . چې د پخوا نه يې ډېر لوتلې لوتلې شاعران ، اديبان او نقادان په خپله غېږه کښې زېږولې دي . او د پښتو ادب لمن ته يې ډېر څه بخښلي دي . په دغه شخصياتو کښې يو ستر شخصيت محمد الياس الياس هم دے . چې تر ډېري مودې نه د قلم په ذريعه د خپل قام او وطن خدمت کوي . محمد الياس د ملاکنډ ضلعي په طوطه کان نومي کلي کښې د فریدالله خان کره په ۱۹۸۰ کښې سترگې پرانستې دي .

"محمد الياس الياس د ضلع ملاکنډ د طوطه کان نومي کلي محله اسماعيل

خپل کښې په کال ۲ مارچ ۱۹۸۰ کښې د فریدالله خان په کور کښې زيږيدلے

دے . مستقله استوگنه يې په محله اسماعيل خپل طوطه کان کښې ده او دا

وخت د سعودي عرب په دمام ښار کښې سره د خپلو بچو ژوند تېروي"¹

د خپل کلي طوطه کان ذکر په خپل يو شعر کښې هم کوي .

ستا نه ښکلے نه گڼمه دا د ښکلاگانو ښار

ډېر راته يادېږي طوطه کانه ته به چرته يې²

قام قبيله :

"په قام افغان او په قبيله د يوسفزو د سلطان خپلو د زبلي ښاخ اسماعيل

خپلو او په اسماعيل خپلو کښې د سليمان خپلو سره تعلق لري"³

خانداني پس منظر:

"محمد الياس الياس د طوطه کان د يوې درنې کورنۍ سره تعلق لري — د پلار نوم يې حاجي فرید الله خان دے — چا چې خپل ټول عمر د استاذانو د خبرنېگري او د هغوی د مسلو د حل کولو دپاره په منډو تړو کښې تېر کړے وو — په خېبر پښتونخوا کښې يې په ورومبي ځل د ملاکنډ په خاوره د "ملگري استاذان ملاکنډ" په نوم د يو تنظيم بنياد ايښودې وو — او هم د دغه تنظيم ورومبي ضلعي صدر هم وو — د هيد ماسټر په حيث د فراغت پورې د "سينيئر ستاپ ايسوسي ايشن ملاکنډ" صدر وو.

د خپل ملازمت په دوران کښې يې د خپل اثر رسوخ له کبله بلها حقدارو خلقو له د سرکاري نوکريانو په حاصلولو کښې مدد کړے وو — د فراغت نه پس هم په سماجي هلو ځلو کښې برخه اخلي.

دا کورنۍ مدام د حق دپاره مرستيال وي — د محمد الياس الياس د نيکه نوم حاجي محمد اسماعيل خان وو — د علاقې يو نوموړے او فېصله ساز مشر تېر شوے دے — خدائے بخښلي حاجي محمد اسماعيل خان په خپل قام او خاوره د يوننگيالي پښتون سره سره يوزره سواندے او سخي انسان هم وو. د الله په لار کښې به يې د ورکړې نه ډډه نه کوله"⁴

تعليمي سفر:

"محمد الياس الياس تر نهم ټولگي پورې تعليم په طوطه کان کښې او لسم يې د گورنمنټ هائي سکول ډهيري جولگرام نه په کال نولس سوه

پينځه نوي ڪنسي ڪرے وو — په خپل سڪول ڪنسي يې د ٽولو نه زياتي
نمبري اخستي وي — او نامه يې اوس هم په نوٽس بورڊ ليک ده — دولسم
يې د پېښور نه و ڪړو — خوارلسم يې د پاڪستان ميرين اڪيڊمي ڪراچي نه
په دوه زره يو ڪنسي ڪرے وو — په ڪال دوه زره يو ڪنسي يې په جهاز راني
ڪنسي د "ڪپٽ" په هېڅ خپلي ذمه واري شروع ڪري -

د ملازمت په دوران ڪنسي يې د انٽر نيشنل مبريتايم ارگنائزيشن نه منظور
شوي ڪورسونه په دوه زره يوو لس ڪنسي حاصل ڪړه — او هم په دغه ڪال
يې د بين الاقوامي سمندري جهازونو د ڪپتان سند تر لاسه ڪړو — د دي نه
علاوه يې هم وخت په وخت بلها ڪورسونه ڪري دي⁵

واده اولاد :

"د محمد الياس الياس واده د اپريل په څلورويشتمه نېټه ڪال دوه زره نهم
ڪنسي د ستر قانون دان سعيد الله خان ايڊوڪيٽ د لور سره شوي وو —
محمد الياس الياس يو ځوے او څلور لوڼه دي - نومونه يې دا دي -

1. محمد ابرار
2. امامه الياس
3. مريم الياس
4. لائبه الياس
5. سعديه الياس⁶

ملازمت:

"د پاڪستان ميرين اڪيڊمي نه د فارغ ڪېدو نه پس محمد الياس الياس د
خپل عملي ژوند اغاز هم په دوه زره يو ڪنسي په ڪنٽينر جهاز د ډېڪ

کېډټ په هېڅ کره و و — د ورمبي جهاز نه پس محمد الياس الياس د نومبر په خوالسمه نېټه يو ځل بيا د کېډټ په توگه د پاکستان نېشنل کارپوريشن سره د نوکري، معاهده وکړه — تر دوه زره اتم پورې يې په پاکستان نېشنل کارپوريشن کېډټ نه واخله تر د تهرې افيسر او بيا د سيکنډ نيويگيشنل افيسر په توگه خپله وظيفه تر سره کوله — د دوه زره دولسم پورې په مختلفو کمپنيانو کېډټ پاتې شوه د — د کپتان د سند اخستو نه پس يې په پيپسيک انټرنېشنل لائن سنگاپور کېډټ کار شروع کړو .

په دوه زره پنځلسم کېډټ يې دا معاهده ختمه کړه — او هم په دغه کال يې د مېرین کنسلټنټ په هېڅ کار شروع کړو — نن سبا په مېرین سروسز کمپني سعودي عرب کېډټ د دام برانچ د منيجر په هېڅ خپله ذمه واري ترسره کوي⁷

مشغله:

"کتاب لوستل او د بوټو صفاتي کول يې لويې مشغله دي — په لوبو کېډټ يې فټ بال ، کرکټ ، او ټېبل ټېنس د خوښې لوبې دي"⁸

روحاني تړون :

"محمد الياس الياس بنه پوخ مسلمان د — نېغ په نېغه د چا سره روحاني تړون نه لري — خو د خپلې اصلاح دپاره يې د مختلفو ديني کتابونو سره سره د تصوف کتابونه خپل استاذان گڼلې دي . قران مجيد يې د خپل مشر تره حاجي صابر خان نه په ناظره وئيلې و و — د ناظرې نه پس يې درې

سيپاري ترجمه هم د جمات د امام نه کړې وه — باقي خانله يې پخپله پوره قران مجيد د ترجمې سره وئيلې دے⁹

صحافتي خدمات:

"محمد الياس الياس خان صحافي نه گڼي — او نه ورته مونږه په باقاعده توگه صحافي وئيلې شو — خو بيا هم بناغلي د صحافت په مېدان کښې خپل کردار لوبولې دے — محمد الياس د قائد اخبار دپاره وخت په وخت ليکل کړې دي — او اوس هم کوي — په دې وجه چې د پښتو لمن ته څه ووبخښي — دا يې د خپلې ژبې سره د ميني ثبوت دے — محمد الياس په ټولنيز يا سماجي توگه وخت په وخت د علاقې د ستونزو په حقله په قائد اخبار کښې د خپلې رايې اظهار کوي¹⁰

ادبي دنيا ته راتگ:

"هسې خو د محمد الياس د وړوکوالي نه د ادب سره په لاشعوري توگه مينه وه — او د سکول د وخت نه به يې د شعر ليکلو هڅې کولې — خو په باقاعده ډول يې شاعري د نولس سوه څلور نوي نه شروع کړې وه¹¹

د ادبي ټولنو سره تعلق:

"محمد الياس الياس بنيادي طور ادبي ټولنو ته دومره نژدې نه دے پاتې شوے — او هغه ځکه چې روزگار يې د سمندرونو او د هغې سره لگېدلې ملکونو ته سفر وو — خپله اولنۍ ناسته يې د کلي د تنظيم "اواز ملاکنډ ادبي ملگري" په غونډو کښې کړې وه.

وروستو چې بي په دمام کښې استوگنه شروع کړه - نو د "دمام پښتو ادبي بهير" غړې وو - او تر دې دمه بي د دمام پښتو ادبي بهير سره تړون دے - د دې نه علاوه محمد الياس الياس د "ادب پال ملگري خېبر پښتونخوا" پاکستان غړې هم دے - او د "پښتو ادبي کاروان پښتونخوا" سره هم تړون لري -

محمد الياس په اردو ژبه کښې هم لږ شان شاعري کړې ده - هم دغه وجه ده چې په سعودي عرب کښې د پاکستان او هندوستان د شاعرانو په ادبي ټولني "بزم ياران سخن" د ماو جيبيل سعودي عرب په مشاعرو کښې هم کله کله گډون کوي - او د پښتو نمائندگي کوي"¹²

چاپ اثار :

1. شور مي د قلم په ژبه راوله (۲۰۰۸)
2. د رڼا رنگونه (۲۰۲۲)
3. فکر مي سندر ه شوه - ۲۰۲۳
4. ديوالونو ته لکيا يم ۲۰۲۴

ناچاپ اثار :

1. پردے حق (افسانې)
2. خه يوه قيصه خو نه ده (د قبائيلو گانو ټولگه)
3. زه ورله کردار ته ائينه نيسم (شعري ټولگه)

وړاندې د محمد الياس په چاپ اثارو مختصر شان خبره کوو - بيا به بي د ناچاپ اثارو ذکر وکړو -

شور مې د قلم په ژبه راوله : د محمد الياس دا کتاب په ده زره اتم کښې په شمېر د پينځه سوو د المظهر پريس بټ خيلې نه چاپ شوه دے — د دې کتاب ترون محمد الياس د خپل ماما نثار محمد نثار د ځوي عادل محمد په نامه کړے دے — چې د پښتو ادب سره يې بې کچه مينه وه — دا د محمد الياس وړمبې شعري مجموعه ده — په دې کښې غزلې ، قطعي ، او نظمونه شامل دي . نثار محمد نثار د دې کتاب په حواله ليکي .

"د گل ورينو گلدرود بنائستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنگينو نظارو د هسکو دنگو غرونو مرغزارونو بنکلا د نختر او ديارو شنو شنو ورشوگانو دشتونه او په تېره تېره د سوات د سيند د غاړې حسيني نظارې د يو حساس زرگي خيالونه داسې راپاروي . چې سرے خامخا په نازکو وييلو او ليکلو مجبور کړي — او بيا يو داسې تعليم يافته ځلمے چې تر دا وخته يې د دنيا د ډېرو ملکونو سفر هم کړے دے — او لا نور هم په تگ دے — سرے به ارو مرو په دې ليکلو مجبورېږي .

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الياس چې دا وروستی مصرعه يې د کتاب نوم دے — د مارچ د مياشتې په دوهمه نېټه نولس سوه اتيا کښې د طوطه کان کلي د استوگن حاجي فریدالله خان هيډ ماستر — چې د سپنټير ستياف صدر هم دے — د يوسفزو د سلطان خېل د زبلي بناخ اسماعيل خېل سره تعلق لري — په کور کښې سترگې وغړولې — نيکه يې د خپل وخت يو نوموړے مشر تېر شوه دے . چې د حاجي اسماعيل خان په نوم يادېږي .

بناغلي محمد الياس الياس په خپل کلي کښې د ابتدائي تعليم د حاصلولو نه پس دولسم د پېښور نه په ښه نمبرو کښې پاس کړو - د کال دوه زره پورې يې د پاکستان مېرین اکېډمۍ نه د جهاز رانۍ تعليم حاصل کړو - د دوه زره دوه نه تر اوسه په پاکستان نېشنل شينگ کارپوريشن کښې د ښوونکي کارپوريشن کښې د ښوونکي افسر په هېڅ خپلې ذمه واری ترسره کوي - د دنيا په گوټ گوټ گرځېدلې دې - د څه نه چې هم متاثره شوې دې - نو هغه يې قلم ته سپارلې دي - لکه د جبر التير په ليدو وائي -

ديدن يې راته تيرې د اسلام خبرې اوبښودې
ښکلا يې راته واړه په ماښام خبرې اوبښودې
دې کښې د طارق د تورې شپږنگ دې لا تر اوسه
دې ځای راته د خپل اصلي مقام خبرې اوبښودې

نوي خيالات نوي حالات د سپرلي د ښائيسټونو رنگينۍ ، نوي قافيې ، نوي رديف ، نوي تشبيحات ، استعارې ، اشارې او کنايې او د قدرت د حسينو نظارو حسبن رنگونه د الياس په غزلو ، نظمونو ، او سندرو کښې سم په گډاگانو دي - لکه چې وائي -

پرېږدوئ چې گل شي سپرله ځمه شيندمه
د زړه په پرهرونو مې لمبې ځمه شيندمه

يا دا شعر ..

د اسرافیل شپېلی به وېښ مې نه کړي
د بنگړو شپږنگ به دې محشر جوړ وي

د خیالي مانو جوړولو نه ډډه کوي - او د حقیقت لټون کوي -

ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قیصو ته مه گوره
رنگ لټوه نور او د جمال قیصو ته مه گوره

هم دغسې د وطن، قوم، مذهب، او عشق موضوعات په دې کتاب کښې شته -

هر څو که د الیاس شاعري لا په ابتدائي مرحلو کښې ده - ولي بیا هم پکښې فني خامۍ ډېرې
کمي په نظر راځي - پښتو ادب د دې ځلمي شاعر نه د نور ډېر څه اخیستو طمع لري - ځکه
هیله لرم چې خپل کوشش به جاري وساتي چې د پښتو لمن ته نورې ډېرې گلدستې ډالۍ کړي
- په دې مجموعه کښې ډېر د بنائیسټه خیالونو ازاد نظمو نه هم شته - د مثال په توگه مسکا
، بت ، په ډنډو کښې کون باچاوي ، او داسې نور ډېر - دغه شان په بندو نظمونو کښې بنگړي
واله انتظار غریبه طبقه ، کاش ، سوچ ، سپرله او داسې نور ډېر خوندور نظمو نه دي - چې په
لوستو یې تنده ماتېږي - زه د پښتو لمن ته د وسعت ورکولو د خاطر د الیاس د دې زیار
ستائینه کوم -

د رڼا رنگونه : د محمد الیاس دا کتاب د دسمبر په میاشت کال دوه زره دوه ویشت کښې د
اعراف پرنترز محله جنګي پېښور نه چاپ شوی دے - الیاس د دې کتاب تړون د خپل مور
پلار په نوم کړی دے - په دې کتاب کښې غزلې ، نظمو نه ، قطعي ، سندرې او هائیکو هم شته

- په فكري توگه په دې كتاب كښې ډېر موضوعات دي - خو يو څو پكښې داسې دي - لكه چې په غزل كښې بېت الغزل وي - په دې كښې پښتونولي ، امن ، خپله خاوره او سياست د ذكر وړ دي -

په دې كښې اصلاح ، قامي بيداري او د انقلاب رنگ هم شته - د دې موضوعاتو په حقله نعيم راهي وائي -

"ژبه ادب ، كلتور ، او ثقافت د هر قوم د قومي اډانې بنيادي ستنې هم وي او پېژندگلو هم - كوم خلق چې د خپل قومي تشخص د برقرار ساتلو دپاره دې بنيادي ضرورتونو له توجو او اهميت نه ورکوي - هغه قوم د خپله لاسه د تباهي ، بربادي ، ذلت او رسوايي ژوري کندی ته وغورځيږي - بيا د دغه تور او پېغور نه د ځان خلاصولو په غرض خپله گناه د تقدير په مخ ورتپي - او د ورتپولو کوشش کوي - د نورو قومونو ژبي په قط د خبرو اترو ذريعه او د قومي پېژندگلو پورې محدود وي - خو پښتون نه يواځې د خبرو اترو ذريعه ده بلکه د پښتون قوم پېژندگلو هم ده - د ننگ ناموس ، پت غېرت ، كلتور سره سره د پښتو ځلنده تاريخ او دستور هم دے - ځکه خو پښتون قوم په تاريخ كښې هغه ځانگړې مقام لري - كوم چې د نورو قومونو په صفت شوې نه دے"¹³

هم داسې وړاندې د دې كتاب په فن او فكر په حواله خپل نظر شريكوي -

"د دې شعري ټولگي د سرسري لوست نه راته معلومه شوه - چې الياس د شعر هغه دوه بنيادي او اهم ضرورتونو ته په خصوصي توگه پاملرنه كړې ده - كوم چې د ښه شعر دپاره د روح په څېر اهميت لري - يو د شعر فكر

دوېم د شعر فن، د وزن، بحر قافيې، ردیف او د دواړو مصرعو تړون نه بې
شکه چې شعر جوړېږي — خو که د مناسب مفکورې او موثر پېغام نه خالي
وي — نو بڼه او معیاري شعرونه ورته نه وئیلې کېږي — د رڼا رنگونه یوه
داسې شعري ټولگه ده چې د شعر د هر توري نه یې بلها بلها د فن رنگونه
خاڅي. او د مثالي شاعرۍ په تله یې تللې شو¹⁴

دا کتاب د رڼا رنگونه د جسامت په لحاظ هم لورې دے. گڼ اړخیز دے. گڼ اصناف سخن هم
لري — او ډېر حقیقت او خوندور رنگ هم لري — د دې کبله په ټوله څېړنه کېږي د دې نه زیاتې
حوالې راخستې شوې دي. او د دې نه مې زیاته گټه پورته کړې ده.

فکر مې سندرې شوه: دا هم شعري ټولگه ده — په کال دوه زره دريشت کېږي د اعراف
پر نثرز محله جنګي پېښور له خوا چاپ شوی دے — د دې کتاب تړون د پښتو ژبې د نامور
شاعر چې د هیڅ تعارف محتاجه نه دے — د بناغلي رحمت شا سایل په نوم شوی دے — دا
کتاب د اصناف سخن په لحاظ د "د رڼا رنگونه" غونډې غزلې، قطعې، هائیکو، سندرې په
مختلف موضوعاتو یو شمېر نظمونه او د حمد و ثنا سره سره مناجات شامل دي.

په دې کتاب کېږي انقلابي رنگ په هر څه غالب دے. د حق غوښتنو، د پښتنو د بېدارۍ او د
پښتنو د اصلاح پکښې په پوره ډول کوشش شوی دے. په فني توګه هم ډېرې کمۍ خطاګانې
لري — چونکه په دې کېږي د کم عمرۍ د وخت شاعري هم شامله شوې ده — نو د دې له کبله په
بحر، وزن کېږي لږ ډېر کمې بیښه شته — د دغې وړوکوالي د وخت د شاعرۍ په حواله محمد
الیاس په خپله وائي.

"په خپل دې کتاب کښې هغه پخوانۍ د هلکوالي غزلې، او نظمو نه هم چاپ کړې دي — کوم چې ما په اولني دوو کتابونو کښې په دې وجه نه وې چاپ کړې چې گڼې د اولس دپاره پکښې داسې څه خاص پېغام نشته — خو دا ځل چې مې پوره پنځلس، شل کاله پس بيا ولوستل نو په دې درېم کتاب کښې مې د شاملولو فېصله وکړه"¹⁵

دپوالونو ته لگيا يم: دا د ښاغلي محمد الياس څلورم کتاب دے — دا هم په دې کال يعني دوه زره څلورويشت کښې د گران خپرندويه ټولني له خوا چاپ شوه دے — د دې کتاب تړون د ملاکنډ پوهنتون د پښتو څانگې رئيس، شاعر، اديب، محقق، نقاد، مترجم او د ډېرو کتابونو خالق ښاغلي پروفېسر ډاکټر علي خېل درياب په نوم شوه دے — د دې کتاب فني او فکري ځانگړنې دا دي -

هائیکو په عامه توگه خلق يوه لطيفه خيال کوي — خو ولي محمد الياس پکښې د مزاحيه مضامينو نه علاوه يو شمېر موضوعات راوړې دي -

نظم نما هائیکو گانې هم په دې کتاب کښې شته — چې په باقاعده توگه قافيه، ردیف او بحر وزن لري -

په دې کښې د مزاحمت رنگ هم غالب دے -

د سياست نه علاوه د پښتنو په خوښې بوښې تنقيد هم کوي - او لارښودنه يې هم کوي -

محمد الياس يو غېر جانبدار شخصيت دے — چې په ځان کښې يې هم څه ليدلې نو په ځان يې نه ده راټولې -

دا کتاب "دپوالونو ته لگيا يم" صرف او صرف د هائیکوگانو کتاب دے -

ناچاپ اثار :

1. پردے حق : د افسانو مجموعہ
2. خہ یوہ قیصہ خونہ ده - د هائيكو ټولگه
3. زه ورله كردار ته ائينه نيسم - شعري مجموعہ
4. هوا پېژندنه - د موسمياتو په اړه نثري مجموعہ
5. زما د ژوند قيصه - دا ژوند ليك دے - او د كتاب نامه حتمي نه ده¹⁶

اعزازات :

"نومے ژوند دوهم امن اېوارډ - دا اېوارډ يې په شعري مجموعہ "د ريناگانو رنگونه" په مجموعہ اخستې وو -

خصوصي ادبي اېوارډ - دا اېوارډ ورته د "د امام ادبي بهير" ټولني له خوا ورکړې شوې وو -

اعزازي شيلډ عوامي نېشنل پارټي امام ريجن - دا اېوارډ يې هم په کال دوه زره درې ويشتم کښې اخستې دے¹⁷

بېن الاقوامي سفرونه :

"محمد الياس د نړۍ په گوټ گوټ گرحېدلے دے - تردې دمہ يې د يورپ ، جنوبي امريکه ، مشرقي ، مغربي ، او جنوبي افريقه ، فارايست او مډل ايست بلها ملکونه ليدلې دي - دا سفرونه هغه د خپل ملازمت په دوران کښې په سمندري جهازونو کښې کړې دي¹⁸

حوالې

- ¹ د محمد الياس الياس سره مرکه ، ۲۰۲۴، ۴، ۱۹، د جمعې ورځ ، د هغوی حجره ، دوه بجې ماسپڅين
- ² الياس محمد الياس ، فکر مې سندرې شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټرز جنګي پېښور ، مخ ۲۲
- ³ د محمد الياس الياس د پلار فرید الله خان سره مرکه ، ۱۹-۴-۲۰۲۴ ورځ جمعې ، د هغوی حجره کښې ، وخت دوه بجې ماسپڅين
- ⁴ هم دغه
- ⁵ د محمد الياس الياس سره مرکه ، ۲۰۲۴، ۴، ۱۹، د جمعې ورځ ، د هغوی حجره ، دوه بجې ماسپڅين
- ⁶ هم دغه
- ⁷ هم دغه
- ⁸ هم دغه
- ⁹ هم دغه
- ¹⁰ هم دغه
- ¹¹ هم دغه
- ¹² محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خپله ، مخ ۱، ۲، ۳
- ¹³ هم دغه ۵، ۲
- ¹⁴ محمد الياس الياس ، د رڼا رنگونه ، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنګي پېښور ، مخ ۱، ۲
- ¹⁵ هم دغه ، مخ ۳، ۴
- ¹⁶ محمد الياس الياس ، فکر مې سندرې شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټرز جنګي پېښور ، مخ ۲
- ¹⁷ د محمد الياس الياس سره مرکه ، ۲۰۲۴، ۴، ۱۹، د جمعې ورځ ، د هغوی حجره ، دوه بجې ماسپڅين
- ¹⁸ هم دغه

دویم باب
پښتو او پښتونولي

په ټوله نړۍ كښې چې څومره هم قامونه دي - دهغوئ ځانله ځانله كلتورونه او ثقافتونه دي - ددغې كلتور په رڼا كښې هغوئې خپل ژوند تېروي او د هغې له برکته ځانله يو ممتاز مقام لري د كلتور ، ثقافت په حواله ډاکټر بدرالحکیم حکیمزے لیکي -

"ثقافت کلچر کسی قوم کی مخصوص طرز زندگی کا نام ہے۔ زبان ، لباس ، رسم رواج ، مذہبی عقیدہ ، توہمات ، روایات ، تجربات ، اخلاقیات ، نفسیات ، ادبیات ، مصوری ، رقص ، موسیقی ، تصورات ، رڼ ، سښ ، کسے طور طریقے او علوم و فنون ثقافت کے اجزاء ہیں"¹

ژباړه

ثقافت د یو قوم د مخصوص طرز زندگی نوم دے - ژبه ، جامه ، رسم رواج ، مذهبي عقیده ، توہمات ، روایات ، تجربې ، اخلاقیات ، نفسیات ، ادبیات ، مصوري ، گډا ، موسیقي ، تصورات د ژوند ، ژواک د تېرولو طور طریقې دي - او علوم و فنون د ثقافت ، كلتور برخې دي

پښتون قوم هم ځانله يو خاص كلتور او ضابطه حياط لري - چې په (پښتو او پښتونولي) يادېږي - پښتون قوم ته الله تعالی دا امتياز بخلے دے چې د ژبې وطن او قوم نومونه ئې د يوې مادې څخه دي - يعنې پښتو ، پښتون ، پښتونولي او پښتونخواه - د پښتونولي دپاره د پښتو لفظ هم پکارېږي - او پکار هم داسې ده - ځکه چې د پښتونولي مصدر د پښتو لفظ دے - پښتون لفظ د کومو کومو پړاونو نه راتېر شوے دے دا په ځانے پرېږدو او د پښتون لفظ راز ښکاره کوو - څنگه چې مونږ وړاندې ذکر وکړو چې د پښتو ، پښتون او پښتونولي لفظ د يوې مادې نه دي - نو ددې له کبله دا خبره ياد ساتل پکار دي چې د پښتو ذکر د پښتون ذکر دے - دپښتون ذکر د پښتونولي ذکر دے - او دغسې په دې لفظونو كښې د هر يو لفظ ذکر ددې نورو ذکر دے - او س چې مونږ دلته د "پښتون" لفظ شرح کوو نو دا هم په اصل كښې د پښتونولي د دنگ مينار بنيادونه كښتل دي - پښتون لفظ د پښتو تورو مركب دے - (پ) نه پت (ښ) نه ښېگړه د (ت) نه تورزن د (واو) و نهه مطلب وفا او د (نون) نه مطلب تنگياله دے - هم د پښتو خصوصيات دي چې ددې نه پښتونولي چورلي - د پښتون قوم ددې اعلا كلتور او فلسفه حيات د پېژندلو دپاره دا په درې برخو كښې ويشلے شي -

○ خوئي خصلت

○ دود دستور

○ لاري چاري

خويي خصلت

مونڊ د تميز زدڪري ٽڪي لا هپر ڪري نه دي
په نوي دور ڪنبي د خويي بويه زاره خلق يو²

بدرالڪيم حڪيمز ٽيڪي:

"خويي خصلت يعني مزاج، عادات اور فطرت ڪے حوالی سے افغان قوم
ايسے بے شمار خويي اور خصوصيات ڪا حامل ہے۔ جن ڪا تعلق
بنيادي طور پر پڻتون ثقافت ڪے تهذيبي پهلو سے وابسته ہے"³

ژباړه

خوئي خصلت يعني مزاج، عادات او فطرت په حوالې سره پڻتون قوم داسې بي شماره خويي
دي او ځانگړنې لري۔ چې د هغې تعلق د پڻتون قوم د ثقافت د تهذيبي ميدان سره دے۔

پت او عزت:

د پڻتون قوم د ٽولو نه ورومبه مقصد او خويي پت پالل او عزت ساتل دي۔ دا سپڻلے خويي
خصلت د پڻتونو د پڻتونولي۔ د ملا تير دے۔ پڻتون چې څه هم ڪوي نو هغه صرف او صرف د
خپل پت او عزت دپاره ڪوي۔ پخپله هم د خپل پت او عزت خيال ساتي، او د بل عزت ته هم
احترام لري۔ ڪه د پڻتونو په ٽولنه ڪنبي څوڪ بي پته شي نو هر څوڪ ئي سپڪ گني محمد
الياس الياس ورته داسې اشاره ڪوي۔

بي ننگه بي پڻتونو خلق، بي پته بي وعدي خلق

ژوند نه تختوي مزه، ورڪ شه بي مزي خلق⁴

د پت او د ارزښت پته ددي شعر نه لگي چې څومره خبرې ورسره ترلې دي۔

بې ننگه دي بې پته بې هنره شوه
ځکه راگوزار مې د نظره شوه⁵

بېبگره:

ستا سره چې ستا په غم ولاړ به وو
دغو ته الياسه ياران ووايه⁶

بېبگره بڼه کولو، نيکي کولو او مدد کولو ته وائي۔ هغه که د يو تن سره وي او کو د ټولني
دپاره۔ يو بڼه کردار ولوبول شي۔ پښتانه بېبگره خو بسوي او چې څوک ورسره لاس امداد نهه
کوي، يعنې د چا په کار نه راځي نو بيا وائي چې پلانکه د چا په خوږ گوته متيازي هم نه کوي
۔ داسې سړي ته پښتنه ټولنه کښې په درون نظر نه کتله کېږي۔ ځکه خو په دې حقله محمد
الياس الياس د خپلو نه پردي هم خوښوي، او وائي۔

تاسره الياسه چې په سختو کښې ولاړ به وو
بڼه دي ددې خپلو نه ، قسم دے چې پردې خلق⁷

لوظ:

لوظ وعدې ته وائي۔ او په عامه توگه ورته پښتانه ژبه کول وائي۔ پښتون چې څه ووائي هغه
کوي۔ هغه ته دې پکښې زيان ولې نه وي۔ خو بې لوظي نه کوي۔ "لوظ" د پښتنو په هغه
ځانگړنو کښې شامل دے چې پښتانه پرې خپل شناخت هم برقرار ساتي۔ او فخر پرې هم
کوي۔ محمد الياس الياس د خپلې ژبې يا لوظ يقين هم ورکوي۔ د خپل قوميت پېژندگلو
هم کوي۔ او فخر پرې هم کوي۔

مونږه د خپلې وينا چرته په اسانه اوږو
پښتو مو ژبه ده د خاورې پښتانه خلق يو⁸

په لوظ پښتنو ايمان راوړے دے — که څوک ورسره لوظ وکړي نو گمان ئې هم نه وي چې بي ايماني (بې لوظي) به وکړي — ددې فکر عکاسي محمد الياس الياس په ډېر ښه شان سره کوي۔

بيا ئې په وعدو باندي زه تېروتم
حال د سادگۍ دې زما وليدو⁹

توره ، ننگ او عزت:

ننگ ته او وطن ته مې ، ايمان ته چې خطر مې وي
ما پسې دې نه راوړي نور ، دا رنگې جرگې خلق¹⁰

ننگ يا غېرت د پښتنو په خټه کښې اغېرلې شوے دے — په خپل ځان ، مال ، کور ، وطن ، مذهب ، ژبه ، او عزت وغېره باندي ننگ کول په ځان فرض گڼي — د ننگ او غېر په نوم سرے وژني او بيا دار ته ښه په خو شحالی او اطمینان روان وي۔ او نور خلک ئې هم ستاېنه کوي — په دې پورته شعر کښې ننگ ته ايمان وئېلے شوے دے — او بيا د ژرگې غوندي شور داره عمل نه هم انکاري شوے دے — هغه جرگه چې که د چا په سر کښې ښکر ولې نه وي خو جرگه نامراده نشي لېرلے۔ او بيا محمد هم الياس الياس د جرگې د راتگ گېدنه کوي۔

په اصل کښې دلته د ننگ په ارزښت ښکاره کولو ازمېښت شوے دے — ددې پورته څو خبرو نه د نچور دپاره دا يو شعر هم پوره دے۔

ستا په بې ننگۍ به تا ، د زړه نه داسې اوباسم
څنگ چې پت د سترگو نه ، يو دم کښې مرگے خلق¹¹

يعني محبوب که هم يو اړخ ته په ننگ خپلېږي نو بل اړخ ته ترې قربانېږي هم۔

پرده او شرم و حياء:

پښتانه پخپله هم او خويونه ئې هم درانه دي. که يو طرف ته پښتنو له خدے تعلی حسن ورکړے چاق (خاربه) وجود وونه ورکړي نو بل اړخ ته پښتانه جامه پېزار هم درانه کوي. که يو اړخ ته د خپل وجود پرده کوي، نو بل اړخ ته پښتون قوم د ژوند په هر اړخ کښې د خپلې پردې، ستر، او حيا ته خيال کوي. ځکه خو محمد الياس الياس خپل محبوب ته په ځان د ننگ کولو دپاره د پروني يا پردې ترغيب هم ورکوي.

ننگ راباندې اوکړه پښتنه مينه دې او بسايه
يه پښتنې پېغلې په نقاب کښې پښتو وچېره¹²

انصاف:

هر څوک د پښتون قام د بدنام کولو په غرض پښتون قوم ته وهشي او دهشت گرد وئېل شوے دے. خو ولې په حقيقت کښې پښتون قوم د امن او مينې مجنون دے. لکه څنگه چې په دې هائېکو کښې محمد الياس وائي.

څه رنگه دنيا ته دهشت گرد ښکاري
فکر امن خوښے او پښتون زما
خدایه څومره ښکلے دے خو غلے دے¹³

ددې گڼ مثالونه شته چې پښتون قوم د خپلوی په چل هم پوهېږي او د دښمنی په چل هم پوهېږي او په اصل کښې هم دا انصاف دے. پښتون وگړے د ظلم خلاف جنگ ته غزا وائي او ځان ښه ښکاره باغي هم بولي. ولې چې کله د پښتون خبره راشي نو بيا وائي "په پښتو کښې پښتۍ ماتېږي" په سر کفن تړي او نيت د ښکر سره تړي او هم داسې وائي چې.

ما د ظالم خلاف د جنگ اعلان په جار کړے دے
زه باغي شوے يم سړو زمانه ډډه وکړي¹⁴

يا دا هائپكو:

چاوي چي ضمير دده اوده دے لا
الياس به د خوارانو اواز پورته کرو
خان ته چي د خان د وينا وخت و نو¹⁵

او بيا ورپسي دا شعر ددي سپيڅلي احساس په ډېر ښه ډول ترجماني کوي

مونږه حق پرست به د موسیٰ مرسته ضرور کوو
فرعون سره په جنگ يو د هامان په سر جگړه ده¹⁶

ريښتيا:

ريښتيا وئېل د ستونزو حل دے — او ستونزي د منافقت پېداوار دے — ريښتيا وئېل يوه
عظيمه خوبي ده — ځکه خو ورته په پښتو پښتونولي کښي لکه د "لوظ" مقام حاصل دے -
پښتون قوم چي کوم يو عمل يا روايت خپل کړے دے نو د هغي دليل او ارزښت ئي هم
وراندي کړے دے — د ريښتيا نه وئېلو او ويونکو په حواله وائي چي "دروغجن" د خدے
دښمن دے - نو ظاهره خبره ده چي د خداے تعالیٰ دښمني څوک په خپل سر نه اخلي - ددغي
محاوري په سپر محمد الياس الياس هم په دي شعر کښي د حق گويي يعني ريښتيا وئېلو
سبق ورکوي -

په هر لوري د حق په نوم جنگېږه
هابيل مة شه که په متو کښي دي زور وي¹⁷

دغسي دا وينا مخ په وړاندي بوخي — او ملا سپد وغېره چي په پښتنه ټولنه کښي ورته ډېر د
قدر په دترگه کتلے شي ته وائي -

زما پښتون احساس دنيا ته لږ بنائسته بيان كړه
د مصلي نه پاسه ، شابه ممبر ته راشه¹⁸

پښتون د پښتونولي هر حكم مني او په پوره توگه ئې مني — ځكه خو د هغې په
حواله جزبه او احساس د څه سره سم نه وي . هم ددغې حق او ريښتيا په باب كښي
د محمد الياس الياس دا شعر بېلگه ده .

كه مې دار ته خپږوي هم حق به واپم
د منصور په رنگ مې وردانگل د سره¹⁹

خودداری:

څنگه چې پښتو او پښتونولي يوه اتل فېصله كوي او په خپلو غوښتنو كښي هېڅ قسمه كمه
پېشه نه كوي — دغسې پښتون قوم د ژوند په هره معامله كښي د خپلي خودداری او غرور
خيال كوي .

چې وړو وړو خدايا نو ته سجده شوه
زما سر ورته ټيټ نه شولو قيصه شوه²⁰

غني د پښتون فطرت په حواله داسې وائي :

"اگر اسے فدیہ اور خیرات میں سے کسی ایک کا انتخاب کرنا پڑے ۔
تو وہ فدیہ کی وصولی کو ترجیح دے گا کیونکہ وہ انسان ہے۔ کوئی
کپڑا نہیں"²¹

ژباړه:

که هغه ته په فديه ، قلنگ ، خپرات كښي ديو انتخاب كول راپېښ شي نو هغه به فديه
وركوك خوښوي۔ ولي چې هغه انسان دے ۔ څه چينجی نه۔ پښتون غلا كوي خوي خو سوال
، خپرات نه كوي۔

پټهان چوری اسلئے پسند کرتا ہے کہ اسے بھیک مانگنے سے نفرت ہے۔²²

ژباړه:

پښتون غلا ځكه خوښوي چې د هغه د خپر غوښتلو نه كركه ده۔

په پښتنه ټولنه کښې چې څوک روغ جوړوي - او څه ډېر زيات مجبوره نه شي نو د چا نه څه نه غواړي - او که څوک داسې اوکړي نو هغه ته خلک ډېر سپک نظر کوي - او هم داسې ورته د خپلې پښتو ، خداری او غرور پېغور ورکوي -

د خپله لاسه خپل انا غرور دې خاورې کړلو
ته چې پردې کور ته ولاړ ئې پردے ور ټکوې²³

وفا:

وفا او مینه د پښتنو داسې ځانگړې خاصیت دے لکه څنگه چې پښتون قوم په لوظ او ننگ پېژندے شي - ځکه خو خلک وائي چې پښتون دې خپل کړو نو مزې کوه - او چې پقتون دې خدے دښمن کړو نو بیا دې ورته خدے ټینگ که - ددښمن دا نه دے چې پښتون جگړه مار دے - بلکې پښتون هره معامله په پوره توگه در ته رسوي - که هغه د مینې وي او که د وینې - پښتون په خپلو روایاتو باندې کلک ولاړ وي - او نورو ته ددې یقین همور کوي - لکه څنگه چې محمد الیاس الیاس وائي -

مونږه د خپلې وېنا چر ته په اسانه اوږو
پښتو مو ژبه ده د خاورې پښتانه خلق یو²⁴

د وطن سره مینه:

هر چاته خپل وطن کشمیر دے - خو پښتانه بیا د وطن او مېرمن په باب کښې حد کوي - پښتون د خپل وطن او ملکیت په حواله د خپل سر نه تېروي - او د خپلې خاورې په باب کښې دویمې خبرې ته تیار نه وي - هم دغه جنون محمد الیاس الیاس په دې شعر کښې داسې قلمبند کړے دے -

مونږه د غره خلق په دوه خبرو څه پوهېږو
مونږ د وطن په مینه مست ساده باده خلق یو²⁵

لکه مالیار د خپل گلشن په سر د سر ورکولو نه ډډه نه کوي -

مونږ لېونو پکښې سرورنه با ئېلل
چې د گلشن د وړاندېدو قيصه وه²⁶

دود دستور:

الياس پکښې ځکه پښتۍ ماتې کړلې
خدايه پښتون وؤ د پښتو قيصه وه²⁷

بدرالحکيم حکيمزې ليکي:

"پختونولۍ سې وابسته قواعد و ضوابط اور قوانين عرف عام ميں دود
دستور کهلائے جاتے ہیں"²⁸

ژباړه:

د پښتونولۍ سره تړلي قاعدې او ضابطې، قوانين په عامه توگه په دود دستور بللې کېږي.

جرگه:

هر کله چې په پښتنه ټولنه کېښې څه ستونزه او پېښه رامنځ ته شي نو د هغې د حل کولو
دپاره پوهه خلق او مشران په يو ځای کېښي او فېصله کوي.

ډاکټر اقبال نسيم خټک ليکي:

"جرگه د جمهوري نظام عکاسي کوي — او د جمهوريت ابتدائي

شکل دے"²⁹

جرگه د دوه ډلو په مېنځ کېښې د وړ او پر انتخاب هم کوي — او د دوه کسانو په مېنځ کېښې
روغه جوړه هم کوي — که د دوه کسانو په مېنځ کېښې نالگي وي او خپله روغه جوړه ونه کړي
نو بيا ئې اخير حل جرگه وي. څوک چې پر وي هغه پرې د بخښې دپاره جرگه او کړي.

پسې جرگې بو ځم د تر مو اوبنکو

خفه روان جانان ايسار کړئ خلقه³⁰

دغسې چې په چا جرگه وشي نو هغه جرگه نظر انداز کولې نه شي. دا د پښتونولۍ تقاضه ده.

چې سرې به بخښي. محمد الياس الياس هم دا وائي.

ورځمه اوښکې پسې وړمه جرگې
الياس ته معلوم دے خلقه زور د جانان³¹

يا دا شعر

تہ خو راجرگه شه که زه نه درځم
پښتون يمه زما پښتو ته اوگوره³²

هم دا جرگه د نوعيت په لحاظ د حالاتو مطابق د ننوتې کښې هم وي۔ که يوسړے څوک رضا کول غواړي يا ترې بخنه غواړي۔ نو دغې ته ننوتې وائي۔ په دې باب کښې ننوتې اخره کوشش وي۔ په دې کښې ملامته ډله يا سړے دخپلې خطا اقرار په ډېر عاجزانه انداز کښې کوي۔ او دخپلې شرمندگۍ اظهار هم کوي، محمد الياس الياس په دې حقله وائي۔

بې د منته رضا کپړي چرته
لا مې جرگې ورباندې کړي نه دي³³

روغه جوړه:

د شر ملگري راته وائي خو مونږ ښه خلق يو
په مينه سر ورکوو دومره مونږ خواږه خلق يو³⁴

دا تريخ حقيقت دے چې پښتانه دښمنۍ، ترېگنۍ لري۔ خو بيا هم پښتو پښتونولي د پښتنو د ټولو کره، وړو جواب کولے شي۔ او پښتون قوم هم د هغې محتاج او منونکے دے۔ که پښتانه د يو بل سرورنه هم پرې کړي خو چې کله په هوش کښې راشي نو روغې جوړې ته جوړ شي۔ او داسې وائي۔

مونږ به د خپره سره بيا چرته رايو ځائے شو
هسې به غماز ځانله د سختې نه لړمون سپړي³⁵

غزا:

پښتانه اکثر په يو ډگر باندې نه راغونډېږي خداي خبر چې دا ولې؟ — د سلگونو کالو نه د پښتون اتفاق او په يووالي کار شروع دے — خو بيا هم څه رنگ نه راوړي — او چې څومره دانشوران، سياست پوهان، عالمان، او مشران په پښتنو کښې پېدا شوي دي نو هغوی هم په دې باب کښې نامراده شوي دي او صرف ئې افسوس کړے دے. لکه خوشحال بابا چې دا څو مصري وړاندې وليکلې.

اتفاق په پښتانه کښې پېدا نه شو
گڼې ما به د مغل گربوان پاره کړې³⁶

ولې بيا هم پښتانه د قامي، اجتماعي ستونزو د حل کولو دپاره يو شوي دي، محمد الياس الياس د پښتون رويه داسې بيانوي.

په خپله خاوره د پردي قانون رواج به سپړو
مونږه ساړه يو خو که گرم شو تاوده خلق يو³⁷

دغه اجتماعي يا قامي ستونزې يا هغه محرکات چې پښتانه رايو کوي، هغه درې دي. مذهب، ظلم، وطن

دا درې محرکات دي چې په پښتنو کښې په قامي توگه بېداري راپېدا کوي — او د يووالي احساس ورته ورکوي — هر کله چې مذهب ته خطره پېښ شوې نو پښتنو په اجتماعي توگه د هغې مخ نيوے کړے دے — که هغه د غزا په صورت کښې ولې نه وي، محمد الياس الياس وائي.

څوک چې بل له تاسره شريک گڼي
کېږي پرې قسم دے چې غزا ربه³⁸

پښتون قوم نه صرف په پښتنو ننگ کوي، بلکې د ټولې نړۍ په کوم گوت کښې که هم د چا سره زياترې کېږي نو ظالمانو ته ئې وينه خوت کېږي.

خه چي نستونبي، بلهې راکارو د وخت جا بر ته
خو به تندے خانله د سوخته په کمر ټکوي³⁹

ظلم او جبر په خو خورنگه وي - مزهبي، جسماني او سياسي يا قانوني وغيره هم کېدے شي
- پښتون قام د سياسي يا پردي قانون مرام غندنه کړې او بغاوت ئې ترې کړے - محمد الياس
الياس په دې حقله وائي -

په خپله خاوره د پردي قانون رواج به سپزو
مونږ ساړه يو خو که گرم شو تاوده خلق يو⁴⁰

دې اجتماعي پاسون او مخ نيوي ته غزا وائي - په دې کښې پښتانه نه د خپل سر او نه د بل د
سر پرواه کوي - څوک چې هم د پښتنو دود دستور خپلوي نو پښتانه ورته په ښه نظر گوري -
او غزا هم د پښتونولي برخه ده - چې څوک هم په غزا کښې برخه واخلي او بيا شهيدان هم شي
نو خلق پرې شاباسے او افرين وائي - د هغوي د مېړانې او تورې سندرې وائي - محمد الياس
الياس هم ددغې مېړانې او تورې مدح خوان دے -

چا چې د وطن په نوم د تن وينه ورکړې
زه په هغه مستو لېو نو با ندې نازېرېمه⁴¹

مېلمستيا:

د پښتون قوم په ځانگړنو کښې لکه لوظ، بدل، انصاف، رېښتيا، پناه او تنگ وغيره کښې
مېلمستيا هم ده - پښتانه مېلمه د خداے نعمت گڼي - او دا هم وائي چې مېلمه خخله برخه د
ځان سره راوړي - د پښتون په کور کښې که ډوډۍ لږه وه او که ډېره که پوره او که سپوره خو
مېلمه ته وائي چې څه تيار وي هغه د يار وي -

پښتون قوم خپل پردي ته نه گوري، دکلي کور يا د بعد سړي ته نه گوري - ددې هر څه بالا تر
د مېلمه سره مينه کوي - او د چائے، ډوډۍ ست ورته کوي - د پښتنو نه څوک وچه خوله نه ځي

- او که چرته لار شي تري نو په دې ورته خان دپر کچه بنکاري او افسوس هم کوي - دا تپه ئې په بڼه شان ترجماني کوي -

جانان مې وږې رانه تلې
چې دستر خوان لره ورځم ژړا راځينه

الياس د مېلمنو د هرکلي په اړه په خپل کتاب شور مې د قلم په ژبه راوړه ۸۱ مخ کښې داسي وائي
دستور دے که اخلاص د پښتنو دے نه پوهېږم
په لاره کښې گلان د مېلمنې خمه شيندمه

بدل:

که يو طرف ته پښتان بې صبره او جزباتي دي او خپلې لوړې ارادې په سيندلاهو کوي - نو بل اړخ ته پهبه خپل مزاج او فطرت کښې دپر سخت هم دي - بل اړخ ته دښمني هم په ايماندارۍ سره سرته رسوي - پښتون چې څه کوي حد کوي - که څوک ورسره څه زياتې وکي او په وختي توگه ئې څه لاس نه وس نه رسي نو موقعې ته انتظار کوي -

نظر مې تپت ساتمه ستا د مخې
ماته مې ميني احترام خودلے
گني پښتون يم په هر څه پوهېږم
ستا د غرور به زه علاج کوومه⁴²

خو بدل نه پرېږدي - ځکه پښتانه وائي چې سل کاله پس دې هم بدل واخستو نو تادي دې وکره - پښتانه په خپلې مېرمن او وطن باندي غېرت کول هم لازمي گڼي - پښتون د بدل اخستو نه مخکښې مري هم نه - هم دغسې په زړه کښې کرل رېبل کوي او مخالف ته وائي -

چې څه کړئ هغه به ريبئ دا مې واورئ گورے
زه به بدل اخلم دنيا ده امن چرته پرېږدي⁴³

ننگ ورل، او ملا ترل:

کله چې په يو کلي، خاندان، يا وطن کښې په چا ظلم زياتې وشي - نو هغه راشي خپل خاندان کلي او يا د قبيلې مشر ته ووايي چې په مونږ ننگ وکه - او زموږ بدل واخله - دې ته ننگ ورورولي وائي - بيا خلک په جمع راپاسي او د ظلم خلاف د ظلم سپيناوې وکړي - دې ته ملا تر وائي - کله چې په پښتنه ټولنه کښې يا سيمه کښې څوک چاته ننگ وروروي نو هيڅوک ترې بيا نه په شا کېږي - لکه محمد الياس الياس چې په دې شعر کښې وائي -

فطرت مې نه دے چې به تېښته زه د قامه او کړم
ستنه شي بېرته که چپه هم د دريا به تښتي⁴⁴

پناه:

کله چې په پښتون وطن څوک د دښمن نه د پناه اخستو دپاره د چا په کور ورنوځي نو دې ته پناه وئېلې شي -

ډاکټر اباسين يوسفزې ليکي:

د پناه غوښتو په غرض که څوک د خپل دښمن کور ته هم ورشي نو
په هغه باندې د هغه حفاظت فرض شي - دا يو ډېر عظيم رواج دے

45

په پناه کښې د کور په مالک هم د پناه غوښتونکي حفاظت فرض شي - کوم سره چې په پناه غوښتونکي پسې ورپسې وي هغه هم دا جرأت نه شي کولې چې د پناه اخستو نه پس پرې حمله او کړي - زار شم د پښتنو د پښتونولۍ نه - دومره لومې شان ئې دے چې په بنده ورته غونډه زيگ زيگ شي -

بدرگه:

د يو مسافر دښمن دار، مېلمه او يا د قافلې د حفاظت زمواري تر څه ځائې پورې اخستلو ته بدرگه وئېلې شي - په دې کښې معاوضه هم اخيسته شي - او بغير د معاوضې هم د چا حفاظت کولې شي -

گیله:

کله چې څوک د چا څه بد او کړي او هغه سره راشي د کوم چې بد شوي وي — او هغه چاته د خپل غم اظهار او کړي نو دغې ته گيله وائي — په پښتو پښتونولي کښې گيلې ته خاص اهميت حاصل دے — چې د کوم چا نه گيله وشي نو د هغه سره هم احساس پيدا شي — او د گيلې د ختمولو کوشش کوي — کله چې څوک گيله کوي نو خلق د هغه د خبرې قدر کوي. خبرې اورېدو ته ئې غوږ ږدي — او داسې نه کوي چې هغه خپله خبره ونه کړي — محمد الياس الياس دې دوهم عمل ته په دې نظر گوري.

لا ئې خاموش نظر گيلې کولې
خدايه په څه وخت کښې گوياء دې کرمه⁴⁶

لارې چارې :

پختونولي كے وېې طور طريقه اور ادا ب واقدا ر جو تمام افغان قبائل ميں شكل و صورت كے هوالے سے معمولي اختلاف كے سا ته مروج هے - لاری چاری كهلاتا هے⁴⁷

ترجمه:

د پښتونولي هم هغه طور طريقي او ادا ب واقدا ر چې په تمام افغان قبائلو كښې د شكل و صورت په حواله د معمولي اختلاف سره مروج دي - لارې چارې بللے شي -
پښتو پښتونولي ددې ټولو يو شان ده — خو خو په ځينو سيمو كښې د څه و جوهاتو له كبله د پښتو ځينو ځايونو كښې ئې د حكومتي قانون رنگ اخيستے — او په ځينو ښارونو كښې د پښتو روايات هېر كړے شوي هم دي — د دې له كبله په مجموعي ډول د پښتنو په مختليفو سيمو كښې د پښتنو نولي په اقدارو او رواياتو كښې څه لږ ډېر كمے بېشه او ادلون بدلون شته -

حجره:

حجره د پښتنو په كورونو يا په ټول كلي كښې هغه مخصوص ځاي يا گوت (هال) وي - چې په هغې كښې د كلي خلك په څه نا څه عرض راپولېږي — په حجره كښې هم كېږي — د مېلمه خاطر تواضع پكښې هم كېږي — د تنگ ، ټكور محفل پكښې هم كېږي — په حجره كښې د

یوې موضوع په حواله هر سرے خبره کوي - چې دهغې په ذریعہ علم ہم د یو نه بل ته منتقل کپړي - حجره د غم بنادئ ځای وي - په حجره کښې یو مېلمه یا لاروے هم شپه کولے شي - او په تېره تېره حجره د ابلاغ یعنی د خبرې خورولو ذریعہ وي - ځکه خو محمد الیاس الیاس وائي -

په حجره جومات مې یاد کړې نور به څه او واپم
رقيبہ مالہ بل شاني کنځلې نہ راځي⁴⁸

نن سبا حجرې د بېټک شکل اختیار کړے دے - خو نه د حجرې مزه شته او نه د بېټک څه رونق شته - بس تر دغې پورې بېټک محدود وي چې د مېلمه پکښې پالے کپړي - او هغه هم چرت په غم بنادئ کښې - حجره د پښتنو سر هغه اداره ده چې د ټولې دنیا سره نشته - خود مشیني او تکنیکی یلغار له کبله حجره سره شوه - حجره د پښتنو روایات نه بلکې په دې کښې د پښتون د لوړ شان او پرمختگ راز پټ دے - ځکه خو ئي په ورکېدو یا وړاندو محمد الیاس الیاس د غم او د خپلې بې ننگۍ اظهار داسې کوي -

بې ننگي زما وئینه په هد لگیا دي
ورانہ نخبسه د بابا لویه حجره شوه⁴⁹

جامه:

پښتون قوم چې څنگه په ټوله نړۍ کښې یو ځانگړے خويې ، بويې ، کره ، وره او رسم و رواج یا دود دستور لري - دغسې ئې جامه هم د یو مخصوص ډول ده - د پښتنو په لباس کښې پراخه قميص ، پرتوگ ، پگړی ، پتکے ، لونگۍ د سپین رنگ توپۍ ، واسکت ، او سپلی وي - ډاکټر بدرالکیم حکیمزے په دې حقله لیکي -

"پښان قوم کے ڈھیلے ڈھالے کپڑے اور چادر ان کی حیاداری ، شملہ ان کی قومی عظمت ، واسکت اور جوتے ان کی ذوق جمال کی عکاسی کرتا ہیں"⁵⁰

ترجمہ:

د پښتون قوم پراخه جامې او خادر د هغوی د حیا داری، شمله د هغوی د قومي لویې والي،
واسکت او سپلی د هغویې د ذوق جمال عکاسي کوي .

محمد الیاس الیاس د پښتنو د جامې ذکر هم کوي — او بیا چې څوک د پردي کلتور نه لباس
په حقله متاسره شوي وي هغویې ته وائي

قمیص پرتوگ خو د پښتون جامه وه

بي ننگه خلقو له به لنگ جوړوؤم⁵¹

د مشر احترام او مننه:

په پښتنو کښې کشران د مشرانو په وړاندې خبرې ، خندا ، نشه او څه داسې نور د پر کارونه
یا حرکتونه دي چې نه ئې کوي — داسې حرکت کول چې په هغې کښې د مشرانو عزت ته زیان
رسي . په هغې ورته هم ځان بدې بنکاري، او نورو خلقو ته هم بد بنکاري . محمد الیاس الیاس
ئې د دې بې ادبۍ په حقله په دې هائیکو کښې څه بنکلې ترجماني کړې ده .

هسې چې بنه وکړه که بد مې وکړه

دا چې د پلار نه مشر مشر کېدو

د پلار د مخې مې راباندې کړه پرې⁵²

مشران که خبره کوي نو کشران ورته غلي ناست وي . مشر که په لاره روان وي نو کشران پسې
روستو ئې — او مشران مخکښې روان وي . مشر که یوه خبره وکړي نو کشران ئې مني . مشر
کي کېښي نو کشران ورته کور او بنه ځاې پرېږدي .

کت کېښې چرته کوزه سرتنه نه کېښنم

خلقو راله شان داسې راکړې دے⁵³

په پښتنو کښې د مشرانو قدر او احترام کول د خوشبختۍ او نېک بختۍ سبب
 گڼلې کېږي - ځکه چې د مشرانو عزت او خدمت کول د هغویې دعا اخیسته دي -
 او په دعا تقدیر بدلېږي، محمد الیاس الیاس م وائي
 سخت منزل د ژوندانه ورته اسان شي
 په دعا کښې چې رنگ بنگ سرې د مور شي⁵⁴

د خزو درناوې:

په پښتنه ټولنه کښې په هره حواله خزو ته په درون نظر کتلې کېږي - د هغوئې د پردې او عزت
 په پوره توگه خیال ساتلې کېږي - په پښتنه ټولنه کښې که سړي د یوبل سره هر څه او کړي خو
 په خزو څوک لاس نه شي او چتولې - که یوه خزه سړي ته ردې بدې و وائي یو پرې گوزار وکړي
 خو د سړي دا جرات نه شي کولې چې په لاس او چت کړي - ځکه چې په پښتنه ټولنه کښې دغه
 سړي ته بېغرته وئېلې شي - او خلک پرې لعنت وائي، محمد الیاس الیاس وائي -
 ددې نه بڼه ده چې کعبه ورانه کړې
 د بې اسرې خوښندو زړه او ځیگر وړانوي⁵⁵

اشر:

اشر د پښتنو ډېر لرغونې دود دے - اشر په جمع کار کولو ته وائي - کله چې به په کلي کښې
 د چا یو داسې کار و چې هغه به د هغه په وس کښې نه و نو د کلي خلقو ته به ئې سوال جواب
 او کړو - د کلي یا چم گاوند خلق به په شریکه راغلل او هغه کار به ئې په شریکه او کړو -
 اشرې به اکثر د غوبلو په وخت کښې ډېرې کېدې - په نن سبا وخت کښې چې چرته د تېر بکتر
 او تهرېش رسائي کېږي نو هلته د اشر تصور ختم شو دے - او چرته چې مشیني اوزار یا
 اسباب نیشته او د لاسو پخو محنت وي نو هلته خلق اشرې کوي - محمد الیاس الیاس په
 دے حقله وائي -

زما او ستا ورپکښې شر دې وشې
 چې ورورولي او اتفـاق جـوروي
 په کلي کلي کښې اشـر دې وشي⁵⁶

رنخـور پښتنه:

چې د يوبل نه پکښې څار شي سره
 چې د يوبل سره ښېگړه وشي
 غم او ښادي داسې روزگار پکار دے⁵⁷

پښتانه په غم ښادۍ او خپلوۍ پاللو کښې ډېر گړندي وي - ددې کويې مثال دا دے چې که د پښتون د ښمن هم وي، خو چې په کور کښې ئې څوک مړ هم شي نو د هغه جنازې او لاس نيوي لا هم ورځي — د غسې په کلي کښې يا لرې چرتـه په خپلو خپلوانو کښې څوک رنخور شي نو پښتنې له ئې ورځي - او هغه له حوصله ورکوي - د رنخور پښتنه هم په مثال ده - که په پښتنه ټولنه کښې د چا د چاسره څومره هم نالگي وي — او څومره عمر هم د يوبل په خوانه وي ورغلي خو چې کله پکښې يو په رنخ پر بوځي نو بيا ئې پښتنه کوله ځکه لازمي گڼي چې هسې نه مړ شي — نو بيا به په کومو سترگو جنازې او لاس نيوي لا ورځم — او غم ښادي خو پښتانه پرېردي نه — محمد الياس الياس خپل محبوب ته د پښتونولي دا پاک او عظيم روايت په گوته کوي او د راتلو غوښتنه ترې کوي -

راځه خپر دے پښتنې له مې راشه پښتنې
 په لار کښې ودرېدلې ئې حېرانه څه چل دے⁵⁸

د الرې تگ:

هسې مشران نه وائي چې پښتو پنځم مذهب دے — د پښتو پښتونولۍ ډېر سپېڅلي زاړه او کتلي روايات دي — بېشکه چې پښتو له پښتون قوم پکار و — ځکه چې پښتونولي پالل صرف او صرف يو پښتون کولې شي — ځنگه چې په بدرگه کښې يوه ډله يا يو تن د خپل مېلمه يا د يو لاروي د يو ځای نه بل ځای ته په حفاظت سره د رسولو زمه واري په خپل سر اخلي — داسي د لاروي تگ هم د پښتون پښتو ده — هر کله چې د يو پښتون مېلمه راروان وي نو هغه ورله د خپل کور نه بهر راووي — يو څو قدمه د هغه په لور اخلي او ښه شان سره پخپل راغلي وائي — محمد الياس الياس خپل محبوب ته په راتگ خپل درد و غم ښکاره کولو په غرض د پښتنو ددې دود په څه نه څه ډول د ترجماني کوشش کوي ، او وائي —

ږدي به پرې قدم ملگرو لگي به ئې نظر پکښې
په اوبسکو مې راوینځله لار د اشنا سترگو ته⁵⁹

چغه:

کله چې به ټول کله يا څو کلي خبرول وو — نو د هغې دپاره به د غره په سر هور بلولې شو — يا به ډمامه وهلې کېده — دغسې به خلک خبرېدل او راتلل به — محمد الياس الياس د چغې ذريوه اذان گرځوي او وائي —

يو ځای ته دا ټول پښتانه راوله
چغه کړه په زوره آذان اووايه⁶⁰

لوبې:

داسې خو د پښتنو ډېرې لوبې دي خو يو څو پکښې ډېرې عامې دي — او ترننه پورې ژوندۍ دي — په هغې کښې کېږي ، گلي ډنډه ، سخه کول ، نڅښه ويشتل ، بلوري ، پټ پټونې ،

پټ سترگه ، مندره ، او داسې نوې مشهورې دي — د پښتنو دا لوبې نه صرف د تفریح او ورزش دپاره بلکې د جنگي مهارت د حصول ذريعه هم ده — دغسې د پښتنو ماشومانې هم

ځانله ، ځانله لوبې دي . په هغې کښې ميرگاتې او گوديانې نه ختمېدونکي لوبې دي . نن سبا ددې بې خونده حالاتو په تناظر کښې محمد الياس الياس ددې لوبو ذکر په يو نثم کښې داسې کوي .

اوس د بارودو په گرمۍ کښې رنگ دي
 اوس مو د چم کوڅو کښې چرته کېږي
 هاغه ميرگاتې او گاتې د وړو
 هغه شلغاتي او خندا د وړو ⁶¹

اختر:

په مختلفو حالاتو او وختونو کښې يا غم بنادو کښې د پښتنو يو ځانگړی رواج او دود دستور وي . اختر هم يوه اعظيمه خوشحالي ده . اختر د ټولو مسلمانانو خوشحالي وي . خو پښتانه دا خوشحالي په يو ځانگړي ډول نمائې — د مونځ نه پس د يو بل سره بره گډه کوي . يو بل ته بخښنه کوي — او يو بل له مبارکيانې ورکوي — د غسې د لوتې اختر د مونځ نه پس د قربانۍ يا د وړوکي اختر د مونځ نه پس د کلي ټول خلک په شريکه بلنې کوي — د کلي د يو سر نه شروع وکي او هر کور ته ورځي خوراک کوي — داسې دا سلسله تر اخيره کوره پورې جاري وي — د لويو په شان واړه هم اختر ته ډېر خوشحاليږي — د ښه خوراک او چرته د سپل کولو سره سره ورله مشران روپۍ هم ورکوي .

تاپه اختر کښې ورکړه هر ځامه کښې هر چاله روپۍ
 بچۍ مې بيا بيا راته وائي بابا ماله روپۍ ⁶²

موسيقي:

پښتانه په امن ، مينه او خوشحالي مټن خلق دي — او د پښتنو امن ، مينه او خوشحالي موسيقي هم ده — په مړي ژړا ښه وي او په واده کښې سندرې خوند کوي — د خپلې مشغولا دپاره په حجره کښې ټنگ ، ټکور کوي . د پښتنو دپاره موسيقي ژوند دۍ .

ما خود رباب په تار د ژوند نغمې ليكلي دي
 اخلي به ترې خداي خبر څنگه څنگه معني خلق⁶³

پښتانه د تفريح نه علاوه د جنگ يا غزا په وخت هم د جزيې نه ډکې سندرې او د
 خپل وطن د مينې ترانې وائي — دې جنگي سندرو ته (دور) وائي — کله چې هم د
 پښتنو د رابېدارولو او د هغويې د جزيو د راوچتولو ضرورت راغله نو هغويې ته
 دورونه غږولې شوي دي - چې په تاريخ کښې ئې گڼ شهادتونه موجود دي -
 محمد الياس الياس ددغې انقلابي وخت په حقله په يوه هائبکو کښې ليکي -

قېصه مې د ويجاړ گلشن راخيستي ده
 پرېږدي چې جزيې ځواني راپارې کړم
 تپه شوم په قربان د وينا وخت و نو⁶⁴

پېغور:

پېغور په پښتنو کښې يو داسې زورور او خونړي تصور دے — چې پښتانه پرې اکثر د يوبل
 ناروا وينېم تويې کړي دي — منمه چې که يو څوک مثال په توگه کار روزگار نه کوي — او
 څوک ورته او وائي چې ته خو هسې خوشې تشه گرځې — نو ددې سره کېدے شي چې په هغه
 کښې غېرت پېدا شي او کار شروع کړي — خو که چرته د پښتون په خور، لور باندې الزام
 ولگي نو هغه خپله بنځه، خور، لور او هغه سره وژني — چې د بدنامۍ تصور پرې لگېدلے
 وي — په داسې حالاتو کښې پښتون گناه او بې گناه يا حقيقت او تهمت ته نه گوري خو وائي
 چې خلق به څه وائي؟ او دغسې هغه ځان يا بل مړ کړي — پېغور د پښتون سرې دپاره ډېر
 سخت دے — دومره سخت چې بنده نه خپل او نه د پردي پرواه کوي، په حقله محمد الياس
 الياس وائي -

خپل پردي وي او كه نه چرته كنبې نور وي
وركوه ئې چې بې ننگه شي پېغور وي⁶⁵

حوالې

- ¹ حکیمزے ډاکټر بدرالحکیم ،پښتونولي،خوړونکے مشال پښتو ادبي او ثقافتي ټولنه مټه سوات، اکتوبر ۲۰۲۰مخ ۱۷
- ² محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۷۰
- ³ حکیمزے ډاکټر بدرالحکیم ،پښتونولي،خوړونکے مشال پښتو ادبي او ثقافتي ټولنه مټه سوات، اکتوبر ۲۰۲۰مخ ۲۸
- ⁴ محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۲۸
- ⁵ هم دغه اثر مخ ۲۵
- ⁶ هم دغه اثر مخ ۲۹
- ⁷ هم دغه اثر مخ ۷۰
- ⁸ هم دغه اثر مخ ۴۷
- ⁹ هم دغه اثر مخ ۲۸
- ¹⁰ هم دغه اثر مخ ۲۸
- ¹¹ هم دغه اثر مخ ۲۲
- ¹² هم دغه اثر مخ ۲۵
- ¹³ محمد الیاس الیاس ،دیوالونو ته لگیا یم گران خپرونډویه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴ مخ
- ¹⁴ محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۹۹
- ¹⁵ محمد الیاس الیاس ،دیوالونو ته لگیا یم گران خپرونډویه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴ مخ ۴۲
- ¹⁶ محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۳۸
- ¹⁷ هم دغه اثر مخ ۸۸
- ¹⁸ هم دغه اثر مخ ۲۱
- ¹⁹ محمد الیاس الیاس ، فکر مې سندرہ شوه، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۹۰
- ²⁰ محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۶۴
- ²¹ غني خان (دي پټهان) پختون ، یونیورسټي بک ایجنسي خېبر بازار پشاور چاپ کال جنور ۲۰۲۳مخ ۶۴
- ²² هم دغه اثر مخ ۶۷
- ²³ محمد الیاس الیاس ،درنا رنگونه،اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۵۶
- ²⁴ هم دغه اثر مخ ۷۰
- ²⁵ هم دغه اثر مخ ۷۰
- ²⁶ هم دغه اثر مخ ۱۲۱
- ²⁷ هم دغه اثر مخ ۱۲۱
- ²⁸ حکیمزے ډاکټر بدرالحکیم ،پښتونولي،خوړونکے مشال پښتو ادبي او ثقافتي ټولنه مټه سوات، اکتوبر ۲۰۲۰مخ ۳۳

- 29 ډاکټر اقبال نسيم خټک ، د پښتون کلچر علمبردار خوشحال خان خټک مقاله، خورونکې پښتو ادبي چمن
تل، اکتوبر ۲۰۱۲مخ ۷۰
- 30 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۹۱
- 31 هم دغه اثر مخ ۱۱۳
- 32 هم دغه اثر مخ ۵۷
- 33 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۲۷
- 34 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال دسمبر ۲۰۲۲مخ ۷۰
- 35 هم دغه اثر مخ ۶۸
- 36 سېد رسول رسا، ارمغان خوشحال، يونيورسټي بک ايجنسي خيبر بازار پېښور، چاپ کال ۲۰۰۹مخ دوهم
ايډيشن مخ
- 37 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۷۰
- 38 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۱۸
- 39 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۵۶
- 40 هم دغه اثر مخ ۷۰
- 41 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۸۶
- 42 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۱۰۹
- 43 هم دغه اثر مخ ۳۱
- 44 هم دغه اثر مخ ۵۴
- 45 ډاکټر اباسين يوسفزې، پښتون حمزه، د حمزه بابا په شاعري کې د قوميت تصور، د افغان د علومو
اکېډمي د اطلاعاتو او عامه اړيکو رياست چاپ کال ۱۳۹۸هـ، مخ ۱۴۸
- 46 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۵۹
- 47 ډاکټر بدرالحکيم حکيمزې، پښتونولي، خورونکې مشال پښتو ادبي او ثقافتي ټولنه مټه سوات،
اکتوبر ۲۰۲۰مخ ۳۹
- 48 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۱۹
- 49 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۶۵
- 50 ډاکټر بدرالحکيم حکيمزې، پښتونولي، خورونکې مشال پښتو ادبي او ثقافتي ټولنه مټه سوات،
اکتوبر ۲۰۲۰مخ ۴۳
- 51 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۶۶
- 52 محمد الياس الياس، ديوالونو ته لگيا يم گران خپرونډويه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴مخ ۶۷
- 53 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۱۲
- 54 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲مخ ۸۸
- 55 محمد الياس الياس، فکر مې سندرې شوه، اعراف پرنټريز محله جنگي پېښور چاپ کال ۲۰۲۳مخ ۶
- 56 محمد الياس الياس، ديوالونو ته لگيا يم گران خپرونډويه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴مخ ۹۶
- 57 محمد الياس الياس، ديوالونو ته لگيا يم گران خپرونډويه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴مخ ۸۷

58 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲ء مخ ۱۱۵

59 هم دغه اثر مخ ۸۶

60 هم دغه اثر مخ ۲۵

61 هم دغه اثر مخ ۳۵

62 هم دغه اثر مخ ۴۲

63 هم دغه اثر مخ ۲۸

64 محمد الياس الياس، ديوالونو ته لگيا يم گران خپرونډويه ټولنه چاپ کال ۲۰۲۴ مخ ۴۱

65 محمد الياس الياس، دريا رنگونه، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، دسمبر ۲۰۲۲ء مخ ۸۸

درېم باب :

امن او بد امني

امن او د امن ارزښت :

د امن لغوي معنا عدم تشدد ده . عدم نېشت ته وائي . او تشدد ظلم او زياتي ته وائي . په مجموعي ډول د ظلم او جبر نيشوالې ته امن وائي . په دنيا كښې داسې ډېر قومونه شته چې په هغوي كښې د بڼه او بد په مېنځ كښې تضاد شته . يعنې داسې ډېر څه وي . چې په يو قوم كښې گڼه كېږي . او بل قوم ورته د بدو په نظر گوري . خو واحد امن د ډېر ژوندې مخلوق لا څه چې كاني بوتي هم د دې محتاج دي .

جبر نه صرف جسماني زياتي ته وائي . بلكې دا په څو څو رنگه وي . لكه مثال په توگه د ځان ، مال ، عزت ، حق او داسې نور . امن د ژوند يو داسې لازمي عنصر د ډېر ژوند امن د ډېر ، مال ، عزت ، حق او داسې نور . امن د ژوند يو داسې لازمي عنصر د ډېر ژوند امن د ډېر ، چې امن نه وي . نو بيا چاپېرچل د ځنگل صورت اختيار كړي . او مونږ ته پته ده چې په ځنگل كښې څه كېږي . كوم ځناور چې ښكروور دي نو بې ښكروو څارو ډېر وي . كوم څارو ډېر چې ماتول كولي شي . او څومره وس بې رسېږي . نو نور څاروي ماتوي . نو لهذا امن ژوند او ژوند امن د ډېر . د امن د ارزښت نه څوك سترگې نه شي پټولې . او د جبر نه نفرت د هرزي روح په فطرت كښې د ډېر .

جبر چې د دې نړۍ نه ورک کړم
سترگې مې همېش لري بينا ربه¹

جبر جبر وي . كه هغه په هر لحاظ وي . الله تعالي هم د مذهب په حواله فرمائي چې .

"لا اكرهه في دين"²

ژباړه : يعنې په دين كښې هيڅ جبر نشته .

كه يو څوك دين اسلام قبلوي نو ډېره ښه ده . او كه ايمان نه راوړي . نو مسلمان له جايز نه دي .
چې په هغه سختي وكړي او مسلمان يې كړې . دلته الله تعالي په زار كلي نه كېږي ته اشاره
كړې ده . په يو غېر مسلم باندې د دين قبلولو دپاره سختي كول خو لا لويه خبره ده بلکې د يو
غېر مسلم وښه په اسلامي رياست كښې د مسلمان د وينې برابره ده . هغه ته به خپل ټول حقوق
حاصل وي . او د عبادت ازادي به ورته هم حاصله وي .

امن خوشحالي ده . او خاشحالي ژوند دے . چرته چې امن نه وي . هلته خوشحالي نه وي .
ځكه محمد الياس وائي .

داسې به هله وې كه امن وے نو
د غره په سر په زوره زوره باندي
ټپه كښې يه قربان به څه ياد كړمه ³

يادا هائيكو .

مونږه د جنگ حالات كښې ژوند كړے
د محبت قيصې مې يادې نه دي
درمان به څه جانان به څه ياد كړمه ⁴

امن د ژوند واحد ضرورت دے چې د ژوند ټولې خوشحالی ورسره تړلې دي . محمد الياس چې څنگه په دې وړاندې هائيکو کښې د جانان ارمان کوي . دغسې امن په غېر موجودگي کښې د اختر بې خوندي هم بيانوي .

په خاوره پښتنه چې مې د امن ځادر خور کړمه

دومره زور مې نشته دے زه په اختر شه کومه ⁵

د امن د ارزښت اندازه هغه څوک کولې شي . چې د بد امنی سره مخ وي . په نن سبا کښې زمونږ وطن او په خصوصي توگه فلسطين د بد امنی د اذيت نه راتېرېږي . د امن او د امن په هره حواله يو شمېر مثالونه دي . خو زه دلته يو مثال راوړم او بيا بس کوم . که مونږ پخواني ژوند ته لږ غور وکړو . نو هغه ډېر زيات سخت وو . نه داسې ډېره ډوډۍ وه . لکه نن چې رزق څومره ډېر دے . پېزار نه وو . گاډي نه وو . بجلي نه وه . د کرکيلې اوزار نه وو . موبایل نه وو . او داسې نور د ژوند بلها ضروريات دي چې هغه نه وو . خو بيا هم هغه خلق زمونږ نه زيات خوشحاله وو . ولې امن او مينه وه .

بد امنی او د بد امنی وجوهات :

بد امنی د امن پر ضد اصطلاح ده . او د امن پر ضد استعمالېږي . هر کله چې انصاف ختم شي . او ناروا روا شي . نو بيا څوک چا د سرهم پروا نه ساتي . دغه صورتحال چې د خلقو پکښې بېلا بېل ډول حق تلفي کېږي . او تردې حده چې د هغوی ژوند ته هم خطره پېښه شي . په اسانو ټکو کښې بد امنی بللې شي .

د بد امنی و جوهات :

داسې خو بلها محرکات دي چې بدد امنی په حرکت کښې راولي . خو دلته ترې زه يو خود سر په گوته کوم . دا هم ما په درېو برخو کښې وئيلې دي .

1. سياسي يا قانوني

2. معاشي

3. اخلاقي يا ټولنيز

دا پورته ذکر شوي محرکات د بد امنی زيلې دي . او بيا يې يو شمېر خانگې هم دي .

سياست ، حکومت او قانون :

د رياست درې لويې بنيادي خانگي دي . په هغې کښې مقننه ، عدليه ، او عامله ده . مقننه حکومت يا حکومتي چارواکو ته وائي . چې هغوی قانون جوړوي . عدليه يا عدالت هغه اداره ده چې د دغې جوړ شوي قانون يعني د مقننې د احکاماتو مطابق فېصلې کوي . او درېمه عامله ده . عامله په عوامو قانون او فېصلې عملي کوي . که مونږ د رياست دې نظام ته وگورو نو بې شکه چې دا په ټول پوره دے . خو که مونږ ورته په خپل وطن کښې نظر وکړو نو داسې هسې برائے نام دے . زه د خپې زمه واری مطابق د حکومت يا قانون خامی او کمی په ډاگه کوم .

عدليه يا عدالت :

عدل انصاف ته وائي . د انصاف ژوند په هر ډگر او هر لحظه کښې ضرورت دے . اجتماعي معاملات خو ډېره وروسته خبره ده . بلکې وگړے په انفرادي توگه هم د انصاف په درک کښې وي . او په خپل ذات کښې هم د دې پابند وي . چونکې ژوند دے . انسانان دي . معاملات او ضروريات دي . نو ښکاره خبره ده چې جنگ جگړه به پيدا کېږي . ظلم او زياتې به هم سر

راپورته کوي - د دې دپاره عدالت يو داسې مقام دے چې هلته د مظلوم تپوس کېږي او د ظالم غندنه کېږي -

هر کله چې دا عمل په حقيقت کېږي جاري وي - نو بيا نه ظالم او نه مظلوم پېدا کېږي - او چرته چې ظالم او مظلوم نه وي - نو هلته قام د خوشحالي سره سره پرمختگ هم کوي - د دې نه تاسو د عدالت د ارزښت او قيمت اندازه کولې شئ - اوس که مونږه د حکومت غوندې د خپل وطن عدالتي نظام ته خيال وکړو نو هسې د عدالت په نوم پسې خدا ده -

دنيادارو عجيبه نظام جوړ کړے
د کړو پکښې کاره کارونه سم شي
نېغه لار د صداقت سرے خفه کړي⁶

د ټولو نه وړاندې خود عدالت دا حال دے - چې که يو څوک فېصله درج کړي - نو اول خو به په کلونو کلونو تاريخ له ځې - پيسې به ترې لږي او د فېصلې پته به نه لږي - بيا چې کله ډېره موده پس فېصله ووشي - نو هغه هم د هغه چا په حق کېږي ووشي - چې ډېرې پيسې وي ورسره -

چې انصاف چرته په دوه روپۍ خرڅېږي
چې ملزم پکښې بري شي بې دليله
دا قاضي د عدالت سرے خفه کړي⁷

کله چې ملزم بري شي - او ډانگه غړۍ رابهر شي - نو مظلوم بيا پخپله خپل تپوس د خپل ځان نه وکړي - ملزم د عدالت يا جېل نه رابهر شوې نه وي - چې ډز ترې پورته کړي - اوس تاسو

فېصله وکړئ - چې په عدالت کښې هم عدل ونه شي نو امن به راشي؟ چرته هم نه بلکې د لږي نه يره جوړه شي -

رشوت او سياسي چارواکي :

بد امنی د بد عنوانۍ او جبر پېداوار دے - نن سبا د ژوند په هر ډگر د عوامو استحصال شروع دے - د شاه نه واخله تر د گدا پورې چې د چا څومره وس کېږي نو د بل وینو او غوښو ته وږي تږي ناست دي - د هیچا سره قانون او د چا د بې وسۍ احساس نشته - ځکه خو محمد الیاس الیاس مونږ ته دا شعور را کوي - چې هسې سرے په ځان مه مسلط کوی چې بیا په تاسو پسې ملنډې کوي - او دا سور حقیقت دے - چې زمونږه سياسي مشران د اقتدار نه وړاندې د عوامو سره دومره وعدي وکړې - چې قچريې هم نه شي وړې - او چې کله په اقتدار کښې راشي نو بیا په دوربين کښې هم نه ښکاري -

راشئ زما نه سیاست زده کړئ
زه چې باچا وومه نو څه مې وئیل
اوس چې باچا نه یم نو څه وایمه ⁸

ځان ورته یو شے ښکاره شي - د عوامو نه بیا کرکه کوي - او هغه عوام چې دې یې دغې منصب ته رسولې وي - د هغوی نه خطر کوي - او ځان ته عوام نه نژدې هم نه پرېږدي - د محمد الیاس دا هائيکو لږه ولولئ -

سم ورتنه خان قرقلا خان بنکاره شي
دې بيا د نه سپري کارونه کوي
پگړۍ په سر چې نه کړئ نه سپري ته ⁹

د دې هر دپاسه خان د وطن او ملت غم خوار گڼي . ناست به په لندن کښې وي . او گوته به هم
لندن ته ځنډوي . گرځي به په الوتکه کښې او چې د ټاکنو وخت راشي نو بيا د عوامو سره په
خاورو کښېني . د ملک خزانه به هم لوت کړي . د غېرو نه به قرضه هم راواخلي . د ملک به يې
هم دا حال وي . لکه چې دے او عوامو ته به دا تاثر ورکوي چې توره مې وکړه .

لگيا دي قام پورې ملنډه کوي
دوئ د وطن په نوم وطن وڅوړو
دغه کم ظرفه په قلا مې نه کړه ¹⁰

خبرې ډېرې زياتې دي . خو که ټوله خبره په يوه موضوع کوم نو دا نور به رانه پاتې شي . لهدا
د حکومت او سياست نه به نورو ادارو ته راشو . او د رشوت سپيناوے به اوکړو .
چې هر اړخ ته گورم ماري داړي دي
سرکار مې د رشوت تبې نيولے دے ¹¹

که اے سي دے که دي سي خو چې څه بې په لاس ورشي هغه يوسي . که ډاکټران دي . که
ستورونه ټول په ټوله دونمري کارونه کوي . که فوجي افسروي . او څومره هم ادارې وي . نو
د هغوی د بچو پکښې مزې دي . که پوليس دي . چارسوبيس دي . د دې وطن به کومه کومه

راورم - هره شعبه پکښې ناپاکه ده - چې گورمه څه ځای پکښې روغ نشته - مرداره ده - بويي ناکه ده -

مرگونه او چاودنې :

دا یاد ساتئ چې د جبر او زیاتي په حواله زه د ټول وطن خبره نه کوم - بلکې د پښتون قوم او پښتنې خاورې ترجماني کوم - صرف په پاکستان کښې نه په ټوله نړۍ کښې پښتانه په نخښه شوې دي - نور خو که د سینده یا پنجاب خبره شي - نو ښه پکښې خوشحاله دي -
د مرگونو د وسائیلو د بېللو او د پاکستان د شرمخ د خپتې د ډکولو دپاره زمونږ د پښتنو غوښتې شته کنه - یو شمېر معدنیات د پښتنو نه شوکېږي - په شل زره روپۍ په بارډر پښتانه وینه ورکوي - د ډالرو دپاره پښتانه خرڅېږي - او دا صرف زه نه وېم - هر څوک په دې پوهېږي - لکه چې محمد الیاس وائي -

زما په سر باندي ډالري اخلي
ټوپک په لاس ښه په رڼا ورځي
زما په مرگ پسې سرکار تاوېږي¹²

په پنجاب کښې چرته یوه پتیاخه هم نه ډزېږي — او په پښتونخوا کښې کربلا ده -
جومات، مدرسه - مکتب او ښوون ځای محفوظ نه دي - او په مونږ کښې هم دا شعور نشته
چې ووايو -

مکتب ته څنگه ترهگر ننوتو ؟
ټوپک په لاس څوکیدارانو وایئ ؟
بم چې ډزیدلو تاسو چرته وئ ¹³؟

زما بازار زما مدرسه زما کور خولا پرېږده - بلکې په پښتونخوا کښې حکومت یعنی پولیس هم محفوظ نه دي - ایا دا خبره د منلو ده - او بیا ورله یو پرتوگ جوړ کړي - چې نامعلوم کسانو داسې وکړه - چې هغوی نامعلوم دي نو ته د څه دپاره اختیار مند یې ؟ ته یې څنگه نه شې معلومولې - ته خو هم د دې دپاره سرکار یې - خو حقیقت دا دے - چې ته ټیکدار یې او دا نور دې نوکران دي - که ستا دا خیال وي چې اولس گيا خوري نو ته به هسې شړو سر یې - مونږه په جار د محمد الیاس غوندي وایو -

الیاسه دغه پټ خلک ښکاره راپسې شوي دي
دوئ راله سببا د ژوند هم دوئ راله پرون سپړي ¹⁴

چې زما د وینې قیمت نشته نو څنگه به څاره خورم - بد امنی به څنگه نه وي - که وخت مې راغې په کوپړۍ کښې به دې اوبه وڅښم -

نسلي یا قومي تعصب :

دا د انسان په فطرت کښې دي - چې د خپل وطن ، خپلې خاورې ، خپلې ژبې او د خپل قام قبیلې سره بې شانه مینه کوي - داسې پکار هم ده خو چې کله د بل چا د قام قبیلې سپکاوي

وونه شي - په خصوصي توگه مونږ پښتانه په دې حقله د ډېري انتهاپسندی نه کار اخلو - قام قبيله او نسب خو لا پرېږده - مونږ نن هم د خپلو نیکونو داسې قیصې کوو - چې مطلب ترې د نورو خلکو توهین وي - وجه یې دا ده چې مونږ ځان درون حسابوو - او د بل تحقیر کوو - هر کله چې د یو عمل نه څه زیان یا بدې پېدا کېږي - نو پوهه شه چې یا خو دا کار سم نه دے او یا په دې کار کې د انتهاپسندی نه کار اخستې شوے دے - گنې قام قبيله بده خو نه ده - بلکې د دې ډېر نازک ضرورت دے - د دې په ذریعه مونږ یو بل پېژنو - دا د ټولو انسانانو شناخت پېژندگلو ده - دا تعصب په انفرادي توگه هم د زیان او بد امنی سبب گرځي - خو په اجتماعي توگه دا یوه وبا ده - او هم د دې وبا سره مونږ په ملکي سطح مخامخ یو -

دا څنگه راغلې ده؟ دا ځانله بحث دے - خوزه به دلته صرف او صرف د دې د شتون اقرار وکړم - زمونږ په ملک کې یو شمېر قامونه دي - د دې ټولو ژبه، روایات، رسم و رواج، تاریخ او عن تردې چې د ځینو پکښې مذهب هم د یو بل نه جدا دے - څنگه چې د ژبي حسب نسب او رسمو رواج وغېره د بدلون له کبله یو ځانله قوم جوړېږي - او بیا چې څنگه دلته مختلف قومونه اباد دي - هم دغسې دا قامونه د قانون یا حکومت په سترگه هم سپک او درانه دي - د دې په مېنځ کې او د دې نه پس هم ډېر بحث پرېږدم - او سرسري د دې خو نوموړو قومونو په مېنځ کې هغه فرق له راځم - کوم چې حکومت کوي - پنجابیان، سندھیان، پښتانه او بلوچیان د پاکستان څلور لویو قومونه او څلور برخې دي -

په دې ملک کې پنجاب بادشاه دے - او دا نور بس هسې څه دي نو - بیا د پنجاب نه علاوه د سینده هم څه گوزاره کېږي - خو بلوچستان او خېبر پښتونخوا خلق هېو څه حیثیت نه لري - هر څو که پنجاب د دوی په سر مزي کوي - بیا پښتانه په هره حواله نظر انداز کړے شوې دي - او هغې له یې مختلف پرتوگونه جوړ کړې دي - په هغې کې یو تور د دهشتگردي دے -

چې د پښتون په لمن لگېدلې دے - پښتانه د مینې ژوند ۛ مثال دے - په دې ټوله نړۛ گواه ده - خود پاکستان ریاست یې دهشتگرد بولي - د دې وجه په فقط داد ه چې پښتانه په نن سبا وخت کښې بې اتفاهه دي - او د ځان ټپوس نه کوي - محمد الیاس الیاس دا ټوله خبره په یوه هائیکو کښې رانغاړي -

څه رنگه دنیا ته دهشتگرد ښکاري
فکر امن خوښې او پښتون زما
خدایه څومره ښکلے دے خو غلے دے¹⁵

په دې وطن کښې د پښتون قوم ډېر زیات استحصال کېږي - که هغه په سیاسي رنگ کښې دے او که په معاشي توگه دے - د پښتنو د سیمې نه هر رنگه ذخائر حکومت وړي - او بیا پرې د خېر پښتونخوا څه حق نشته - د پښتنې خاوري نه دا ټول وطن گټه پورته کوي - او بیا هم د ټولو نه لوټے قصوروار پښتانه دي - بیا هم په پښتنو پسې نومونه کېږي - بیا هم په پښتنو پسې لطیفې جوړېږي - او بیا هم د پښتنو نسل کښي کېږي - تردې حده په پښتنو جبر او زیاتې شروع دے - چې پښتانه خپل ژوند هم یوه معجزه گڼي -

څه نوي شان خبره ده
د خدائے د نامې زار شمه
پښتون یمه او ژوند کووم¹⁶

چې د حکومت ، قانون او وطن دا حال وي - نو اخر څنگه سرے د ښه ورځې سوچ وکړي - دا خو مونږه یو - گڼې د یورپ تورو هم دا نه وو زغملې -

اظهار رائے :

انسان ته چي د اشرف المخلوقات شرف بخبلے شوے دے - نو په هغې کښې د نطق هم ډېر لوتے کردار دے - يعني انسان په اتلس زره قومونو کښې واحد انسان دے - چي د خپلو خواهشاتو او جزباتو اظهار د وېنا په صورت کښې کولے شي - ولې چي انسان عقل هم لري - او چي عقل وي - نو خامخا به څه وئيل او کول غواړي - بلکې څه کول د وئيلو نه بغير کېږي هم نه - د ژبي ډېر لوتے ارزښت دے - کله چي د ليکلو دپاره قلم ، کاغز او سياهي وغېره نه وو - نو درس و تدریس به هم د وېنا په ذریعه کېدو او نور معلومات به هم خلقو د متعلقه شخصیت نه اخیستو - او هم دغسې به يې په یادو یادوو -

اوس که د رېورټ او مشیني ژوند دے - خو بیا هم د وېنا هغسې ضرورت دے - او وي به هم - ځکه چي وېنا د ترسیل په باب کښې د ټولو نه لویه او غوره ذریعه ده - څنگه چي د ژبي یا وېنا په پېژندگلو کښې مونږه وایو چي ژبه د خپلو خواهشاتو ، احساساتو او جزباتو د اظهار ذریعه ده - هم دغسې اظهار رائے هم ، په سیاسي ډول دغه معنا لري - چونکې په پاکستان کښې جمهوریت دے - او جمهوریت د اولس حکومت ته وائي - نو لهدا چي څه د اولس په من کښې وي - هغه به کېږي - په جمهوري طرز حکومت کښې د اظهار رائے ازادي ده - خو د بده مرغه دلته داسې نه کېږي - بدو ته بد نه شي وئيلې - حکومتی چارواکو ځانله خپل خپل خبريال پیدا کړي او د حکومت په حواله هغه څه وائي - څه چي ورته دوی وائي - پاتي قام اولس شو - نو د اولس خبره دلته هډو څوک اوري نه - او نه اولس د يرې نه خبره کولې شي - او که خبره يې وکړه نو بیا د خپل مرگ ورځې شپې شماری - ځکه چي د دې وطن حکومت او قانون د څه شان سره

سم نه دے - اوس چې څوک د حکومت په حقله خبره کوي - نو خامخا به کفر کوي - او چې کفر

کوي - نو بيا به يې دا پورته حال وي - وائي چې

چې د خپل وران وطن په حال ژړېږم

ماته واکدار د وطن داسې وائي

هسې مکره د ځانه مه جوړوه¹⁷

په دې کښې چې څومره ستونزې او بد حالې ده - هغه د دې يوې مسلې نه پېدا شوې ده - که

چرته د اظهار رائے په حقيقي معنو کښې او په عملي توگه ازادي وے - نو بيا به هر څوک د

حقيقت نه خبر وو - سياسي شعور به وو - قامي بېداري به وه او دا حال به نه وو -

معاشي وجوهات :

د هر ذی روح د ټولو نه وړمې ضرورت خوراک څښاک دے - هر کله چې بنده په خپته مور نه

وي - نو د هغه نه د څه طمع کول عبث ده - البته ورانې کولې شي - يعنې د خپلې لورې د ختمولو

دپاره غلا هم کوي - او هر څه کوي - په مسلمان ملک کښې هم د حکومت د ټولو نه وړمې -

ذمه واري دا ده - چې د اولس د معاش غم به کوي - دلته چونکې معاشي خوشحالي هسې خوب

ليده دي - نور اځئ چې وجوهات يې په ډاگه کړو -

1. روزگار : انسان خدائے تعالي محنت او مشقت له پيدا کړے دے - او انسان هم دې

ته غاړه ږدي - خو کله چې هډو کار روزگار نه وي - نو څه به کوي - زمونږه په وطن کښې

د هيڅ کمے هم نشته - خو هيڅ پکښې هم نيشته - ځکه چې څه پکښې دي - نو هغه

واکداران بهر ته وړي - د دې له کبله دلته ډېر خلک ډېر سخت ژوند تېروي او ډېر پکښې

مسافر شوي هم دي . دلته که د چا لږه گوزاره کېږي . نو هغه هم د خپلې ځمکي ، کرکروندې او سخت مشقت ثمره ده . گڼې د حکومت نه طمع قطعې شوې ده . که د چا خپله زمکه هم نه وي . او داسې څه روزگار يې هم نه وي . نو هغوی په دې مجبوره وي . - چې د رزق پېدا کولو دپاره پردې وطن ته لاړ شي . محمد الياس الياس دې معاشي بحران ته داسې اشاره کړې ده .

په وطن کېنې د روزگار دومره کمه شو
د ډوډۍ دپاره خلقو بچي خرڅ کړل
تنگدستي دغه غربت سره خفه کړي¹⁸

زمونږ په وطن کېنې اولس چاروا او واکدار بې احساسه دي . نه په مونږ کېنې د خپل حق د غوښتنو شعور شته او نه په واکدارانو کېنې د ضمير څه نخښه په نظر راځي . د دې له کبله مونږه اولس د حکومت په ځامه يو بل ته پښې اړامې کړې دي . ضرورت دا ده . چې مونږه ټول غاړه غړۍ شو . خو باوجود د دې که زمونږه يو ورور خر سپلاډ اخستې وي . نو مونږه يې صرف او صرف تماشه کوو .

څنگه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غريب چې حق تلفي کېده
ډېرو ورته چينگه خوله نيولې وه¹⁹

لهذا چې خوراک څښاک وپومې ضرورت ده . او دا ضرورت د وخت حاکم نه پوره کوي . نو اولس هر رنگه جرم ته تيار ده . او چې خبره د جرم او بد عنوانۍ شوه . نو د امن دې بېرته غرقه شي چې راځي . خو بس بد امنې بڼه ده کنه .

2. حق تلفي : رياست قانون وي - او اولس د هغې منونکے وي - خو رياست هم د عوامو د خپر نښکړې دپاره وي - په رياست د اولس حقوق وي - او دغه حقوق د حکومت وقت ذمه واري ده چې هغه پوره کړي - په هغې کښې د صحت ، تعليم ، روزگار ، د مال جان حفاظت د اظهار رائے او تگ راتگ ازادي ، ملکيت ، شناخت او داسې يو شمېر حقوق دي - چې هغه د اولس له اړخه په حکومت فرض دي - د دغو په جواب کښې نه د صحت څه سهولت شته نه د تعليم هغه معيار شته - کوم چې پکار وي - د اظهار رائے خو پکښې په حقيقت کښې تصور هم نشته - که څوک څه خبره کوي - نو هغه هم نيمگړي او په اشاره کښې کوي - که د ملکيت خبره شي نو هم به ژړا درشي - ملکيت د اولس دے - او مزې پرې اعلي چارواکې کوي -

که کوئله ده که زمرود دي - او که ونې بوتې دي - دا ټول د حکومت په ولقه کښې دي - تاسو سوچ وکړئ - دا زبردستي نه ده - زما خپل ملکيت دے او زه يې خواته نه سم ورتلې - حکومت چې يې وړي - نو څه راکول خو پرېږده چې د سپي په نظر راته هم نه گوري - نو ايا زه به احتجاج نه کوم -

چې خوار غريب پکښې بې برخې وينم
چې پښتانه پکښې لوت کېږي زما
دا د سيالی تالان به څه ياد کړمه ²⁰

که د شناخت او ژبي خبره وکړو - نو دا هم هسې سيند ته متيازي کول دي - زه که د پښتون د شناخت په حواله ووايم نو زه صرف پخپله ځان پېژنم چې زه پښتون يم - حکومت ما نه پښتون گڼي نه مې پاکستانه گڼي او نه مې نور څه د سړي بچې گڼي - که مونږه دا ووايو چې زمونږه قومي ژبه اردو ده نو دا هم هسې برای دے نام ده - په يو شمېر ادارو کښې د انگرېزي رواج دے - چې قومي ژبه هم د ادارو او سرکاري ژبه نه ده - نو زه پکښې د پښتو تصور څنگه او کړم -

تعليم هم په انگرېزي، کښې ډېر او په اردو کښې کم دے - زما د دې نه بله لويه بربادي څه کيدے شي - چې زه په هغه ژبه کښې تعليم کوم کوم چې نه خو قومي ژبه ده - او نه پرې هلېو پوهېږم - ايا اوس هم د امن امېد کول پکار دے هېو نه - ښه زبردست بغاوت پکار دے -

3. گرانې : په دې خاوره رياست د مور نه بلکې د ماري کردار لوبوي - هسې په نوم رياست حکومت او جمهوريت دے - خو په اصل کښې د عوامو د غوښو خوږو ته چل دے - که څوک سرکاري نوکرو وي - نو د هغه تنخوا دوامه کمه او د ژوند ضروريات دومره گران وي - چې په هغه تنخوا د هغه لس ورځې هم گوزاره نه کېږي - په دې وطن کښې هر څه دومره ډېر دي - چې زمونږه مشران پرې په امريکه او لندن کښې مزې کوي - دا زمونږ د وطن د شتمنۍ ثبوت هم دے - او زمونږ د واکدارانو اصليت هم ښکاره کوي - دا حکومت خو اول مونږ له څه راکوي نه بلکې مونږ راشوکوي - او که راکوي هم نو هغه هم د څه نه خالي نه وي - په نن سبا کښې چې د غنمو ورځې دي - او د پنجاب نه کوم غنم راغلې دي - او ارزان خرڅېږي - نو دا څه د اسمان نه راغلي دي - بيا دا داسې د ښې ښځې ځامن دي چې مونږ له يې ارزان راکوي - اصل خبره داده چې دوی يې ذخيره کړي - او چې کله گران شي - يا ورته خرابېږي - نو بيا يې خرڅوي - ولله عليهم - خو په لاره راته يو مشروئيل په دې غنمو کښې سپگۍ هم دي - په دې حال کښې به هم حکومت د اولس نه څه طمع کوي - چې دا حال وي نو څوک به پرامن شي - سوال نه پېدا کېږي -

فارامي چرگان د زرو نه په بره

د پټرولو نرخ د درې سوه د پاسه

ستونزې دا د معيشت سرې خفه کړي²¹

په دې وطن کښې گزران دومره گران شوے دے - چې که چاته په بل ملک کښې د سر سورے مېلاو شي - نو بيا د مور او پلار نه هم خوږ وطن پرېږدي او بيا ورته واپس راتلو ته جوړ هم نه وي - ولې چې -

وېمه چې نه تلې د پردې وطن نه
 مسافری ته مې زړه بېرته روغ شي
 په خپل وطن کښې چې گرانې ياده کړم²²

4. فرق او زیاتې : دلته د محنت کش او بامشقت خلقو سره ډېر ناروا سلوک کېږي .
 کوم خلق چې کر کړونده کوي — درست کال په پتو کښې خر پر او په خولو کښې لت پت لگيا
 وي — او چې کله فصل خرخوي — نو هغه پرې ستومانه وي — بيا وائي چې خرخ يې کړم او که
 سیند ته يې واچوم — ولې چې هغه خومره محنت کړې وي — د هغې صیله ورته نه مېلاوېږي .
 حکومت يې ترې په داسې بیعه واخلې لکه چې هسې يې ترې واخلې — او بيا يې پرې دومره
 گران خرخوي چې د اخستو هم نه وي — یعنې د هر اړخ نه د خواري کښو او زمیدارانو
 استحصال کېږي — که د مزدور خبره شي — نو اول خود سرکار د اړخه کار نه وي — که چرته
 داسې یو کار نیم مېلاو شي — نو اول د هغې روپو نه سیاسي واکداران خپل جیبونه ډک کړي .
 بيا ترې ټيکداران پتې کړي — دغسې دا عمل راروان وي — او په اخر کښې ترې مزدور ته هېڅ
 پاتې نه شي — د مزدور په دې درد او بدقسمتی محمد الیاس الیاس د غم اظهار کوي او
 ملگرتیا يې هم کوي .

اوبنکو مې د سترگو د وطن مزدور ته وژړل

نور چې فکر ونه کړې ،زه ستا ملگره کېږمه²³

3 : اخلاقي يا ټولنيز : که مونږه د حکومتي ادارو او د معیشت د ستونزو نه مخ راواړوو

نو په اخلاقي لحاظ سره زمونږ په ټولنيز ژوند کښې هم څه کوتاهې دي . دا کوتاهې او خامۍ
 مونږه پخپله په انفرادي توگه پېدا کړې دي . په دې سبب زمونږ روزمړه ژوند د ډېرو ستونزو او
 کښالو سره مخ دے . که حکومت او قانون هر څنگه وي . خو مونږه پخپله هم د بڼې ورځې

ارزومند نه يو - که چرته مونږه پخپل ټولنيز ژوند کښې د خلوص صدق او انسانيت نه کار اخستې نو زمونږ به هيچا ته هم ضرورت نه وو - لهذا -

که د وجود رنځوري وي نو وي دي
 خو چې ټولني له ناسور جوړېږي
 د اخلاقي رنځور علاج پکار دے²⁴

اول ځان دے او بيا جهان دے - تر څو پورې چې مونږه خپله اخلاقي روزنه نه کړي - نو تر هغې پورې د خوشحالي امېد عبث دے - که هر څومره هر څه ډېر وي خو اصل خوشحالي د اسبابو نه بلکې د يو بل سره د ناستې ولاړې، يو بل له عزت ورکول، د يو بل سره نښکړه کول، غم ښادي پالل او د يو بل سره د انصاف کولو نه پېدا کېږي - محمد الياس الياس د بد امنۍ په وجوهاتو کښې په ټولنيز عاداتو نظر اچوي او د هغې د اصلاح کوشش کوي - لاندي ځانله ځانله ذکر شوې دي -

1. شعور او بېداري : په انسان کښې د ټولو نه لويه خوبي د اگاهۍ او احساس ده - تر څو چې بنده ته د يو څه په حقله په څه حواله احساس نه وي شوم - نو هغه د هغه څيز په باب کښې روند کون وي - هر کله چې څوک د ښه، بد او وړ پر تميز ونه کړي نو د څارو په صف کښې ودرېږي - او چې د حيوان په سپر شي نو چې بيا يې څوک کوم خوا ته راکاږي ځي ورپسې - دا شعور د نېکۍ بدۍ، ازادۍ، د خپل حق د تپوس اتفاق او داسې نور صورت کښې کېدے شي - که مونږه ځان ته فکر وکړو نو مونږه د دې ځانگړنو نه کنگال يو -

په مونږ کښې که څوک د سامراج د ظلم و جبر ښکار شي نو مونږه په ځان غوږونه راواچوو - چې څه ماته خو خپرد دے او دا بل خپرد دے - زه خو بچ يم کنه - دا ډېر ناقص سوچ دے - چې نن په ما

ده نو سبا په تاده - که مونږه صرف دغسې د يو بل تماشه کوو نو هم دغسې به يو - ورکېږو به -
او هم دغسې به د مرگ لاره څارو -

څنگه به په دغه خاوره امن شي
دلته د غريب چې حق تلفي کېده
ډېرو ورته چينگه خوله نيولي وه²⁵

مونږه ټول د يو وجود په مثل يو - که هر څوک ځانله ځانله په سوږه سر نښاسي - نو يو سر په
هم سر راپورته نه کړي - دا دنيا د شرافت ځای نه ده - دلته به د خپل حق دپاره قرباني -
ورکول وي - او بل ته خپل حق پرېښوده بې غېرتي ده - په خاصه توگه دې حکومت ته -
دا حق حاصلول د دې دپاره کوشش کول او دا گڼل چې زما هم څه حيثيت شته - دې ته شعور
وایي - محمد الياس الياس داسې خلقوله زېږه ورکوي -

چې حق غواړه د باطل نه کوم څنډه
نابينا نه يې بينا يې مبارک شه²⁶

د بنده وړومبې بربادي او غم د خپله ځانه شروع کېږي - تر څو چې په خپل ځان کار نه وي
شوه نو داسې سروهلي بروهلي به گرځو -

دلته خوښ ده په تيارو دا بې ضمير خلق
دلته څه بل شانتي رها ده امن چرته پرېږدي²⁷

خلق وائي چي د تعليم په ذريعه په بنده کښې شعور راځي . دا حقيقت هم دے . خو دې ته د يو ښه تربيت ضرورت هم دے . په تور ټکي څوک نه باشعوره کېږي . چې يو کيلو علم وي نو يو من ورله عقل پکار وي . عقل و تربيت د مشرانو ، عالمانو ، پوهانو او مور پلار نه زده کېږي . مونږه خو تردې حده رارسېدلې يو . چې مشرانو ته وايو . څه مړه ته په څه پوهېږي . او که نن سبا مشرانو ته نظر وکړو نو اکثر پکښې ډېر په قهر اخته هم شته . خو بيا هم سور گيرے شاگل نه وي . دا زمونږ د تعليم حال دے .

ماته رايا د شي د گنجي نوکونه
 ځيني کم ظرفه چې خواند ووينم
 د دير نوابه ستا خاني ياده کړم²⁸

د دير نواب نه غوښته چې په دې خلقو کښې دې شعور راشي . ولې بيا د هغه د ظلم او زياتي نه ډکې نوابې ته خطر ه وه . د دې له کبله د هغه په نوابې کښې چا تعليم نه شو کولے . محمد الياس الياس د هغه د خانې او نوابې ځکه ارمان کوي . چې نن سباني خوانده د پخوانو جاهلانو نه هم زيات جاهل دي . په خاص ډول زمونږه پښتانه چې لږ خوانده شي . نو د ټولو نه وړاندې خو د خپلې ژبې بد شروع کړي . بيا په خپل جامه پېزار کښې رنگ رنگ چلونه شروع کړي . بيا په خپل دين نيوکې کوي . او داسې چې څومره ترې کېدے شي . نو مخ په وړاندې پسې روان وي . که د سياست موضوع راواخلو نو په کور کښې ورکړه د يو وخت ډوډۍ نه وي . او د فلانکي صفت به کوي . ته به وائي . چې دا يې پلار دے . د سياسي اختلاف له کبله د يو بل سره بغض ساتو . يو بل ته کنځل کوو . يو بل ته کافر وايو د يو بل سره تعلقات پرېږدو . او د يو بل گريوانو ته لاس اچوو . ايا دا سياست دے . دا څه انسانيت دے .

چي لڙ پښتون قام ترې عبرت واخلي
 د بي ننگي سوچ مي سنگسار كړئ خلقه²⁹

چې مونږ په خپلو كښې په دې حال يو - نو ښكاره خبره ده چې داسې به مو مشران هم وي - ځكه
 چې څنگه ژرنده وي هم هغسې يې دوره وي - بس ضرورت د دې خبرې دے چې -

تر څو به وينه مو توئېږي بي خبره به يو
 پښتانه وېښ كړئ ځان بېدار كړئ خلقه³⁰

2. ټاکنه : دا دنيا د انتخاب ځان دے په هر ډگر د خوښ او ناخوښ ضرورت پېښېږي -
 الله تعالي هم انسان دې له پېدا كړے دے - چې په انسان از مېښت وکړي - چې بنده د نېکۍ او
 که د بدۍ انتخاب کوي - انتخاب يو کوتلې حقيقت دے - هر څيز دوه روخه لري - هم دغسې د
 انتخاب ضرورت پېښېږي - دلته د دې انتخاب نه مطلب د ملک د بادشاه ټاکنه ده - چونکې
 دلته جمهوريت دے - او په جمهوريت کښې د ټاکنو په ذريعه د ملک بادشاه وزير اعظم جوړېږي
 - چاته چې څومره رائے حاصل شي - هغه تخت سنبالوي - دا ټاکنه عوام کوي - او جمهوريت هم
 د عوامو حکومت ته وئيلې شي - که مونږ د دې په حواله خپل نفسيات وڅېړو نو لنډه دا چې
 اول خو بې شمېره خلقو د مشرۍ بهرغ هسک نيولے دے - په ټک به اگاه نه وي - او څلورويشت
 کروړه عوامو مشرۍ ته به تيار وي - بيا چې اولس له خبره راشي - نو هغوی پخپله دومره بې
 اتفاقه او مغروره وي - چې څوک د چا او څوک د چا ملگرتيا وکړي - نو يو هم د مشرۍ څوکۍ
 ته وونه رسېږي - او دا اولس په خاصه توگه پښتون قوم د ټولو نه وړاندې دا خطا کوي چې د
 خپلې صوبې يا کلي کور سرے نه کاميابوي - او چې څوک لري په ځان مشر کړي او بيا هغه
 ورله رارسي رارسي نو هغه پښې اگري ته کړې وي - دا ولې ځکه چې - -

چي شه کري هغه به ربيبي دا يبي نه منل
بد عملی کنبی غریب سر اوخوړو
د نیوتن دریمه قیصه ټیک وخته ³¹

محمد الیاس په یو بل شعر کنبی د پښتنو دې بد خوښی ته اشاره کوي او د مایوسی اظهار
کوي -

اوگورئ پردو پسې روان دي ټول
زه په خپل اولس کنبی پریشان یمه ³²

بیا چې څوک بادشاه شي نو د مخالف پارټی خلک یې بد وائي - او چې کله یې د خپلې پارټی
سر په تخت وخبږي - او هغه هر څه کوي - نو هغه ورته بیا نه ښکاري - دا نن سباني حالاتو
تجزیه هم ده -

مخکنبی هغه نور او اوس دا نور وائي
بس خو چې باچا پکنبی زمونږه وي
خبر دے که لپټر پټرول د زرو شي ³³

په تېر حکومت کنبی چې په پاکستان کنبی څومره گراني وه - دومره گراني چرته د پاکستان په
تاریخ کنبی هم نه وه راغلي - او چې چا به څه وئیل نو د مزکوره پارټی خلقو به بد گڼل - چې
کله دغه حکومت په نیمه کنبی ختم شو - او بل حکومت راغی - او هغوی پسې گراني لږه نوره
هم سپوا کړه نو بیا د هغې تیرې پارټی خلق بېدار شو - چې دا خو گراني شوه - هم دغسې

حکومت په مونږه رنگ رنگ چلوننه زده کوي . مونږه حکومت او اعلي چارواکو ته هيڅ نه وايو
 خود يو بل گريوانونه بڼه په نره شلوو . له دې کبله چې په پښتنو کښې څومره هم باشعور او
 لوتی خلق پېدا شوی . نو د پښتنو نه يې سر ټکولې . لکه چې محمد الياس الياس ترې هم زړه
 مور دے .

دوئ چې سندرې اوس د نورو وائي
 دوئ چې روان دي اوس په نورو پسې
 پښتون په څه افغان په څه ياد کړمه ³⁴

3. ټگي : زه به تاسو ته کومه کومه وایمه زمونږ نه شرمخان جوړ شوې دي . چې څومره
 هم مرداري په لاس راځي . نو ډډه ترې نه کوو . چې څومره مو هم وس کېږي نو د بل غوښو ته مو
 سترگې خړي وي . دا هر څه اکثر د اخستلو خرڅولو په معامله کښې کېږي . زمونږ نه د شعيب
 قوم جوړ شوی دے . که چا باندې څه خرڅوو نو په تول کښې کمه کوو . چې پخپله ترې څه
 اخلو نو هغه ترې ارزان اخلو . او بيا د ټولو نه لويه بې انصافي زمونږه دا ده . چې هغه څه خرڅوو
 چې هغه د اخستو لائق نه وي . او چې بيا پرې کله د محمد الياس الياس غوندي سرې واوړي
 . نو بيا خوراشه که تودېږي .

په ما دې سخا تما تر مه خرڅوه
 ستا ناروا ته روا څنگه ووېم
 د پلار کنډر کښې خودې نه يمه ناست ³⁵

چې داسې دې وکړه جو بيا صفا جگړه ده . د دې نه علاوه چې د روژې مبارکې مياشت راشي .
 نو نرخونه دومره وخبږي . سرې وائي . شکر دے چې روژه ده . داسې زمونږ په هرې طبقې

کينبي داسي خلق شته - که د ټولني د ټولو نه اعلي او نېک خلق هم راډاگي ته کړو - نو هغوي هم ضمير خرڅ کړي - په دې حواله زه په ځان فتوي لگول نه غواړم خو بس د محمد الياس دا يوه هائيکو کافي ده -

ډېر حکايات يې تاو راتاو کړه ورته
ملا وي دا سره ولي سره دے
ما وي تپوس وکړئ مالدار خو نه دے³⁶

4. کينه او بغض : کله چې بنده په خپل ذات کينبي يا د خپل ذات نه په امن وي - نو نور چاپېرچل پرې هم بنه لري - ذات ذهن او زړه دے - هر کله چې په ذهن او زړه کينبي مثبت خيالات او جزبات وي - نو بنده خوشحاله وي - په دغه مثبت خيالتو او جزباتو کينبي کينه نه کول هم وي - کينه يا بغض چاته په زړه کينبي څه ساتل يا د چا نه نفرت کولو ته وائي - کله چې څوک د چا سره کينه يا بغض ساتي نو هغه پخپله خپل ځان ته زيان رسوي - ولي چې کينه نور هيڅ هم نه شي کولې خو چې کوم يو سره يې کوي هغه خوري -

دا چې د بل په خوشحالي سوزي
زه ورته گوته په خوله ځکه يمه
تر اوسه څنگه ايره شوم نه دے³⁷

کينه يو سره په زخمي توگه زخمي کولې شي - خو دا هم دومره خبره نه ده - ځکه چې کينه يو ډېر بې خونده خوئي يا عمل دے - که څوک د خپلې کينبي يا بغض نه مړ هم شي نو خپر دے -

خو کله کله دا کینه ډېر شدت اختیار کړي . کله کله دا کینه په زړه کښې پاتې نه شي . بلکې
بهر راوځي . او نور خلک د ځان سره وسپزي .

پوهه یو خو بیا هم پوهه نه شو
یو بل مو په یو بل باندې مړ کړلو
اوس هم دا بې خونده قیصې اورمه ³⁸

یعني دغه کینه چې صرف یو احساس دے . یو عملي صورت اختیار کړي . او بل ته هم زیان
ورسوي . کیدے شي . چې په نورو قومونو کښې هم خلک د یو بل سره بغض کوي . خو
پښتانه په خصوصې ډول د یو بل سره بغض کوي . د یو بل ښه ورځ نه شي زغملې . که یو تن
له خدائے څه لږ غوندې دولت ورکړي . نو اول د تره د ځامنو سره دښمنۍ ته لاس واچوي . او
د تره ځامن یې هم په دې خفه وي . چې هغه له خدائے دا دولت ولې ورکړو . په پښتنو کښې
ډېرې خامۍ دي . خو د بغض هومره لویه پکښې یوه هم نشته . پښتانه د پرمختګ او
خوشحالی نه خپلو تندو او نیتونو ویسته . ځکه محمد الیاس د امن او خوشحالی د ژوند
تېرولو دپاره د مینې درس ورکوي . او د دې بدرنگه خویې غندنه کوي .

د زړه نه خپرې لړ کول به غواړي
که په ژوندون کښې خوشحالیانې غواړي
پکار ده چې ډډه د کینو نه وکړئ ³⁹

حوالې

- 1 الياس محمد الياس، فكر مي سندر ه شوه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۱۸
- 2 القران، پارہ ۳، ایت ۲۵۶
- 3 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۱۰۵
- 4 هم دغه اثر، مخ ۱۰۳
- 5 الياس محمد الياس، فكر مي سندر ه شوه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۴۴
- 6 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۲۳
- 7 هم دغه اثر، مخ ۲۴
- 8 هم دغه اثر، مخ ۵۲
- 9 هم دغه اثر، مخ ۸۴
- 10 هم دغه اثر، مخ ۵۴
- 11 الياس محمد الياس، د رڼاګانو رنگونه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۴۷
- 12 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۴۷
- 13 هم دغه اثر، مخ ۷۰
- 14 الياس محمد الياس، د رڼاګانو رنگونه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۲۱
- 15 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۹۷
- 16 هم دغه اثر، مخ ۴۹
- 17 هم دغه اثر، مخ ۲۲
- 18 هم دغه اثر، مخ ۲۲
- 19 هم دغه اثر، مخ ۵۰
- 20 هم دغه اثر، مخ ۱۰۳
- 21 هم دغه اثر، مخ ۲۴
- 22 هم دغه اثر، مخ ۸۱
- 23 الياس محمد الياس، فكر مي سندر ه شوه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۸۲
- 24 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۸۱
- 25 هم دغه اثر، مخ ۵۰
- 26 الياس محمد الياس، د رڼاګانو رنگونه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۴۳
- 27 هم دغه اثر، مخ ۳۰
- 28 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۸۱
- 29 الياس محمد الياس، د رڼاګانو رنگونه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۹۲
- 30 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۸۸
- 31 الياس محمد الياس، د رڼاګانو رنگونه، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيرز محله جنګي پېښور، مخ ۱۲۷
- 32 الياس محمد الياس، دېوالونو ته لګيا يم، ۲۰۲۴، ګران خپرندويه ټولنه، مخ ۶۰

هم دغه اثر، مخ ۱۰۲ ³³

هم دغه اثر، مخ ۷۱ ³⁴

هم دغه اثر، مخ ۸۳ ³⁵

هم دغه اثر، مخ ۸۹ ³⁶

هم دغه اثر، مخ ۷۸ ³⁷

هم دغه اثر، مخ ۸۵ ³⁸

هم دغه اثر، مخ ۸۷ ³⁹

خلورم باب :

متفرق موضوعات

د خدائے او رسول مینه : د محمد الیاس الیاس شاعري یو شمېر موضوعات لري . خو
هره موضوع یې د صوفیت په لباس کښې ملبوس ده . د دې نه علاوه یې په ځانگړي ډول هم په
غزل ، نظم ، حمد او نعت کښې د الله تعالی او د دواړو جهانو د سردار حضرت محمد ﷺ ثنا صفت
کړې دے . د خپلې مینې اظهار یې هم کړې او د خپلې مینې د ثابتولو کوشش یې هم کړې
دے . ځکه خو د سکون په حواله تعلي هم کوي او وائي .

د سکون چغې د عشق لمبو کښې پټې
په دنیا پسې په منډه نه مونده شي
داستانونه به د عشق بېرته تازه شي
د الیاس غونډې که هر سره بنده شي¹

د الله تعالی او حضرت محمد مدح هم کوي . خو د دې سره سره مونږ ته څه سبق هم راکوي .
لکه د دې وړاندې قطعې پشان په دې قطعې کښې هم وائي .

که نازونه د بې نیازه جانان یوسې
ډک د نور په رڼایۍ به دې عقبې شي
که د ځان د معرفت طلب دې وکړو
معرفت به دې نصیب د لویې الله شي²

د خپل رب صفت له د وحدت شعور رنگ داسې ورکوي .

ذات کنبی یکتا دے عقیدہ ده زما
خو چي خبره د صفاتو راشي
په هر اړخ راته جانان لیده شي³

چرته چي د الله تعالي ذکر کبري نو په خه نه خه حواله د پېغمبر ذکر هم کبري - محمد الياس
الياس د پېغمبر د صورت مبارک په حواله ليکي -

اول جوړ مي تصور کنبی ستا تصوير کړو
بيا مي خيال د مصور ورته راويځ کړو
رنگينی د درست جهان مي کړي راتولي
خو رنگونه د رخسار دي پوره نه شو⁴

د خوږ نبي حضرت محمد ﷺ سره د مينې په حقله خدائے ته مخاطب دے او وائي -
دواړه يو ځای مي په زړه کنبی رازرغون شو
اوس علاج به مي د غم که د مستی کړم
د حجاز د تلو اسباب هم راله راکړه
چي مئين دي په دا هسي رنگ هستی کړم⁵

د پېغمبر د راتگ او د هغه د ذات و صفات په حواله په هائيکو نما نعت کنبی په تفصيل سره
خپل نظر شريکوي -

پہ مدینہ کنبی دومره خوند بہ نہ وو
دا چہ رونق دے دغہ ستا برکت
دنیا بہ نہ وہ کہ تہ نہ وے نبی

بہ وہ چہ تا وحدانیت بیان کرو
د خدائے پہ کور دننہ شرک کپدلو
دا سلسلہ بہ ہمیشہ وے نبی

ستا پہ راتگ شوہ منورہ دنیا
لونہ د شرمہ بہ ژوندی بنخپدی
خدائے خبر خو بہ دا تیارہ وے نبی

خبر دے کہ لری وے د خپل وطن نہ
ستا د روزی پہ خوا کنبی ژوند وے زما
خومرہ بہ نہ خومرہ بہ نہ وے نبی

دې کښې گناه نشته ارمان دے زما
خیال کښې الیاس هم چرته یو ځلې
لکه حسین دې په اوږه وې نبي⁶

مناجات :

"د مناجات لفظي معنا دعا، عرض، التجا، سرگوشي، په رازونياز خبرې
کول، طلب نفرت، فرياد، طلب فېضان او په ادبي اصطلاح کښې هغه نظم
ته وائي - چې پکښې د خدائے تعالي تعريف او د خپلې عاجزۍ څرگندونه
وکړې شي - او دعا ترې وغښتې شي"⁷

ماتې د خوږ زړگي نغمې مې نه کړې
گل مې کړه گل مې کړه سپرلے مې نه کړې
اسره مې هر ځای کښې په تا کړې ده
چرته په ژوند کښې بې اسرې مې نه کړې⁸

د دعا او توبې مثال څه دا رنگې راوړي -

ورته سپېره تندے که ټيټې مې نه شو
هغه دې خدايه کعبه نه گنمه
که ستا يې عرش په رڼېدلونو نه کړو
دغه توبه مې توبه نه گنمه⁹

د محمد الياس الياس په شاعري كښې د مناجاتو گڼ مثالونه شته — خود مناجات په باب
كښې د هغه يو شاهكار نظم د "دعا" په عنوان رانقل كوم .

په دنيا كښې ربه راكړې
د عيسي غوندي مگان

په هوا مې رخت روان كړې
لكه تخت د سلېمان

سوچ سمجه پوهه زما
برابر كړه د لقمان

اسماعيل غوندي له تانه
تن بدن زما قربان

ابراهیم غوندي په اور کښې
راته جوړ کړه گلسـتان

رنگینۍ د سپرلي راکړه
په موسم کښې د خزان

د قارون غوندي مال راکړه
سـخا راکړه د عثمان

عمر لويي د خضر راکړه
په طلب کښې د جانان

ماته ونيایه خالقه
خپله لاره د عرفان

د افتاب په رنگ خدایه
 دا زږگه مې کړه روښان¹⁰

اصلاح: د محمد الیاس الیاس شاعري که په رڼو سترگو وڅپړلې شي - نو د هغه په شاعري، کښې د قلبي تسکین سره سره په خوځو رنگه د اصلاح ستوري هم ځلېږي - ځنګه چې په شعر کښې یو کوتلې فکر او څه سبق خوندي کول وي - هم دغسې د محمد الیاس په شاعري، کښې په اخلاقي، قامي، سیاسي، مذهبي، نفسیاتي، صوفیانه او په داسې یو شمېر موضوعاتو کښې په بېلابېل ډول څه نه څه پېغام ضرور وي - اصلاح په هره حواله کېدې شي - خو د ټولو نه وړاندې اخلاقي اصلاح ده - ځکه محمد الیاس الیاس وائي -

که د وجود رنځوري وي نو وي دي
 خو چې ټولني له ناسور جوړېږي
 د اخلاقي رنځور علاج پکار دے¹¹

اخلاق زموږ هغه ټول انفرادي او اجتماعي کړه وړه دي - چې هغه د خپرو شر سبب ګرځي - په دغه کړه وړه کښې چې د کوم اندام د ټولونه وړاندې عمل دخل دے - هغه ژبه ده - د ژبې له برکته الله تعالي انسان د حیوان نه ممتاز کړے دے - واحد انسان دے - چې په هغه د نطق نعمت شوه دے - ځنګه چې د هر څه دوه اړخه یعنی بڼه او بد وي - داسې ژبه هم ده - که یو اړخ ته د دې د عظمت نه انکار نه شي کېدے - نو بل خوا ته دې خدائے د دې د شر او فساد نه هم وساته

- د ژبې په غلط استعمال خو داسې ډېر ضرر خورېږي - خو د دې نوعیت په خو خو رنگه دے -

لکه غیبت ، چغلي ، کنخل ، ردې بدې ، او داسې یو شمېر نور هم -

خو ولې په دې کنبې د ټولو نه وړاندې او سخت ضرر او خفگان رسوونکے توکے د ردو بدو

کنزلو او سپکو سپوو دے - چې مونږه ورته په عامه توگه بداخلاقي وايو - بداخلاقي يا بد

کلامي دومره تکلیف ده وي - چې مشران وائي - د تورې گوزار رغېږي خو د ژبې نه - ځکه

محمد الیاس الیاس په یو شعر کنبې د متل په مدد سره هم دغه خیال راوړي -

قلا ژبه دې بلا نه کړې الیاسه

کلام نه کوي په هر ځای کنبې هونښیار ¹²

په اخلاقي اصلاح کنبې د ژبې نه پس غرور یوه داسې خامي او عمل دے - چې انسان زېر و زېر

کوي - غرور یا تکبر د آخرت نه علاوه د بنده د دنیا ژوند هم پیکه کوي - ځکه چې ډېرې مسلې

داسې دي - چې هغه په نرمه او بڼه په اسانه حل کېږي - خو چې انسان کبرجن وي او خپل جهل

یې ونیسي - نو هغه ته د لږې نه بېرته جوړه شي - تکبر د بنده د تباهي سبب گرځي - انسان غوندې

حقیر له غرور څه پکار دے - اول خو دا ده چې دا ژوند په مینه د یو بل سره په ناسته پاسته او

د یو بل سره په خبر نښکړه بنائیسته کېږي - او بیا دا چې که یو څوک مغروره شي نو څه به ترې

جوړ کړي - ځکه چې دا دنیا د چا د پلار نه ده - بلکې یوه ورځ به ترې سره د غرور پناه کېږي -

بیا به یې څوک دوه ورځې په کور کنبې نه شي ایسارولے - زر زره ورله کفن کوي - په دې خړو

خاورو کنبې به یې بنځوي - او هم دغسې یواځې به پاتي کېږي - نه به یې اولاد نه به یې جائیداد

نه به یې نوکران او نه به یې خپل خپلوان پکار راځي - د دې له کبله محمد الیاس الیاس د رحمان

بابا د اثر لاندې لیکي -

څه شوه چې غاوره وو په مال باندي

خاوره کښې پراته دي مړو ته وگوره ¹³

گناه يو داسې عمل دے - چې که هغه د هر څه په حواله وي - او ډېره وړه دې ولې نه وي - خو هغه گناه وي - هغه يواځې په نور دنياوي ژوند او اخرت نه بلکې زمونږه په وجود هم اثرانداز کېږي - مثال په توگه کينه يا بغض داسې خامي ده چې انسان خوري -

بد عمله بد کردارو ته چې گورم

په مخ نه لري قسم دے د خير ليکه ¹⁴

د اصلاح په باب کښې محمد الياس الياس قامي شعور هم ضروري گڼي - په قامي شعور کښې هم په يو شمېر مسلو بحث کوي - په هغې کښې ژبه ، وطن ، سياسي بيداري ، او د تعليم درس د ذکر وړ دي - د ژبې په حواله مونږه وړاندې خبره وکړه - خو هغه د نطق په حقله وه - دلته به مونږه په مورنۍ ژبه تبصره کوو - ژبه او بيا مورنۍ ژبه د انسان ژوند دے - کوم خلق چې ژوندي او د پرمختگ په ډگر د هر چا نه وړاندې وي - د هغوی د کامرانۍ راز د هغوی په مورنۍ ژبه کښې پټ دے - د هغوی تعليمي نصاب هم په خپله ژبه کښې وي - او سرکاري او دفتري ژبه يې هم خپله ژبه وي -

خپله ژبه ځکه ضروري ده - چې په بله ژبه کښې څوک هغه شان نه پوهېږي - لکه د خپلې ژبې - او اکثر په پردۍ ژبه څوک بيخي هم نه پوهېږي - لهدا چې څوک په څه پوهه نه شي - نو هغه به وکړي څه - د نورو ژبو زدکړه او بيا په اول وخت کښې ډېره ضروري ده - خو د ټولو نه مخکښې

پوهه حاصلول پخپله ژبه کښې پکار ده - ولې چې خومره بنده په خپله ژبه پوهېږي - دومره په بله ژبه نه پوهېږي - او ټول کمال په پوهه کښې دے -

ما چې خپله ژبه خپله نه کړه نو
څه رنگه به درون او باکماله شم¹⁵

او که زمونږه پښتنو ته غور وکړے شي - نو مونږه ساده خلق وايو - په پښتو څه کوي مړه - دا د پښتو دور دے - او چې کله انگرېزي ته شي نو بيا خپله پېژندگلو هم نه شي کولے - د دې له کبله خو مونږه د دنيا نه څو صدی وروستو يو - يو راله پردی ژبه نه راځي - او بل راته خپله ژبه سپکه ښکاري - هر څو که پکښې شپه ورځ خبرې کوو - مونږه پښتانه هم په دې حواله گرم نه يو - ځکه چې دا د اعلي پائې شعور غواړي - او مونږه زورور په عقل څه کوو - هر څه که ووئيلې شي - او که هر څه دي خو حقيقت دا دے چې ژبه ژوند دے - لکه محمد الياس الياس وائي -

ته چې د بل سندرې وائي ته چې بل يادوي
پښتو دې هېره کړه پښتونه نریدلې ښه يې¹⁶

دا داسې ستونزې دي - چې د يوې سره سل نورې هم زېږي - د ژبې د ارزښت نه پس تعليم يا پوهه ضروري ده - تعليم هر هر څه دي - خو دلته هېڅ هم نه دے - دلته چې څوک پښتون خوانده شي - نو اول خو په خپل مذهب رد شروع کړي - بيا خپل روايات هېر کړي - او بيا د هغې ژبې بد شروع کړي - چې دې پرې دغې اعلي مقام ته رسېدلې وي -

ځکه چې که هر څومره تعليم په پردی ژبه کښې وکړے شي - خو ولې په هغې د پوهېدو بنياد صرف او صرف خپله ژبه وي - خو بس د بد مرغی نه پوهه زمونږه د بد رنگی سبب گرځي - پته

نشته چې د دې څه وجه ده - زما په خيال خو احساس کمترې ده - پښتانه خو اول تعليم کوي هم نه - د هر چا په خيال کښې وي - چې سعودي ته به ځم - دوبي ته به ځم او داسې نور - محمد الياس الياس د ناخواندۍ په حواله په مونږه سوال پورته کوي -

دا په يويشتمه صدۍ مونږه چرته ودرېدو

د چا سره قلم دے د کتاب خبره چا وکړه¹⁷

لهذا د تعليم ډېر ضرورت دے - په نن سبا کښې خو مزدوري هم بغير د تعليم نه نه کېږي - اوس اوس د دوبي حکومت اعلان کړے دے - چې بې تعليمه خلقو ته به وېزه نه ورکړے کېږي - کومو خلقو چې په حقيقي معنو کښې علم او تعليم حاصل کړے دے - هغه په مړينې هم هېر شوې نه دي - هم دا خبره محمد الياس الياس داسې کوي -

که د علم يو مشال دې چرته بل کړو

ته به نه يې ستا به نوم په جهان خور وي¹⁸

د دې هر څه نه پس يو قوم له پکار دي - چې هغه په اتفاق وي - يو صرف خدائے دے چې پوره دے - باقي انسانانو له پکار دي چې يووالے اختيار کړي - په انفرادي توگه څوک هېڅ هم نه وي - هر کله چې يو قوم په اتفاق وي - نو د ژوند د تاممي ستونزو حل کول اسان وي - که هغه په سياسي، مذهبي، ټولنيز او که په اجتماعي ډول وي - د دښمن د اواز نه به هم په امن کښې وي - او هم داسې به د ژوند د کشالو نه په ډډه وي - د دغې دپاره د اجتماعي شعور ضرورت دے - هر کله چې څوک د ځان غوندې بل له هم دا سوچ کوي نو دا اجتماعي شعور وي - او کله چې

شوڪ داسې كوي نو پرمختگ او خوشحالي د هغوی مقدر وي . محمد الياس الياس د ا
اجتماعي پېغام وركوي او د ځان ځانۍ غندنه كوي .

بيا د دنيا سره په تگ كښې به تل پاتي راځي
د خپو د لاندې كه مونه كړه د انا رنگونه¹⁹

طب : شومره څه چې خدائے تعالي پېدا كړې دي . دا ټول زوال اړخ ته روان دي . الله تعالي په
قران مجيد كښې فرمائي .

"كل نفس ذائقته الموت"²⁰

ژباړه : هر زنده سر به د مرگ ذائقه سخي .

لهذا په دغه زوال كښې د رنځونو عمل دخل دے . انسان ناروغه كېږي هم او د هغې سره
كمزورے كېږي هم . او بيا كه څه دارو درمل هم وونه كړي . نو كېدے شي چې مړ شي . د دې
دپاره د پخوانه طب راروان دے . وخت په وخت نوي نوي تجربې كوي . او نوي نوي دارو درمل
جوړوي . رنځونه خو بې شمېره دي . خو څه پكښې واړه او بنيادي دي . كه د هغې علاج په وخت
وونه كړے شي . نو هغه د لويې رنځ صورت اختياروي . د دغې رنځونو دوايانې او اعمال
محمد الياس الياس بنائي .

خوراك دې كم كړه گرځېده شروع كړه
كه په وجود كښې دې غټ والے راغې
پكار ده چې ډډه د خوړو نه وكړے²¹

لويي وجود اکثر د رنځونو کوروي - که نه وي هم نو رنځونو ته ډېر اسان وي - او ډېر اثر پرې هم کوي - څه اعمال لکه زیاته ناسته او څه خوراکونه دي چې د هغې په سبب وجود لوټېږي - په هغې کبښې خواږه هم دي - او په خصوصي توګه مصنوعي - محمد الیاس الیاس د غټ وجود نه د بچ کېدلو دپاره ګرځېدل تجویز کوي - او د خوږو نه ډډه کول ضروري ګڼي - هم په دې نظمیة هائیکو کبښې وړاندې د وینې د جوش د معتدل ساتلو او د زړه د رنځ په حواله د مالګې او غوړو نه ځان ساتل لازمي ګڼي -

د وینې جوش سپوا کوي دا مالګه
 بل که د زړه مرض دې هم وي چرته
 پکار ده چې ډډه د غوړو نه وکړي²²

دا علاج په سائینسي توګه هم سم دے - هم دا خوراکونه په دغې رنځورانو اثرانداز کېږي - د دوايانو استعمال ضروري دے - ځکه چې دوائې وونه خورې نوروغ به څنگه شي - محمد الیاس الیاس دا خبردارې ورکوي چې په پابندی سره د دوايانو خوراک ضروري دے -
 یواځي د طبیب د دوا شرط ورله کافي نه دے
 د رنځ په رغېدو کبښې تل پرهپز لاره ووباسي²³

د دې ظاهري ناروغۍ نه وړاندې روحاني ناروغی ده - ظاهري ناروغی اکثر د روحاني ناروغۍ نه پېدا کېږي - مثال په توګه که څوک خفه وي - نو د هغه خوراک خواته نه کېږي - او چې خوراک نه کوي - نو معده به یې خرابېږي - او چې معده خرابه شوه - نو پاتې پکبښې څه شو -

د زړه نه خيږي لږ کول به غواړي
 که په ژوندون کېنې خوشحاليانې غواړې
 پکار ده چې ډډه د کينو نه وکړې²⁴

بل ته په زړه کېنې خپره ساتل ځان سوزول دي - ځکه چې په کينه څوک د چا هيڅ نه شي کولې
 - خو خپل ځان بربادوي - لکه څنگه چې محمد الياس الياس دا خبره مخکېنې بوځي - او ليکي

دا چې د بل په خوشحالي سوزي
 زه ورته گوته په خوله ځکه يم
 تر اوسه څنگه ايره شوه نه د²⁵

بغض کولو ته سوز بدل په دې وجه هم وائي - چې په دې کېنې سره خپل ځان ته زيان رسوي -
 په مذهبي توگه هم کينه يا بغض کول ناروا دي -

نفسيات : د دې مرکب لفظ نه مونږ ته دا اندازه کېږي - چې د دې څه مطلب دے - دا هغه
 علم دے - چې پکېنې د انسان خوښې بوځي او د ذهني مسلو په حواله بحث کېږي - محمد
 الياس الياس د نفسياتو په وړومبي باب خبره کوي - يعنې د انسان خوښې بوځي چې په ظاهره
 يو عام عمل بنکاري - خو په اصل کېنې د هغې په شا ضرور څه وي - لکه چې د يو چا څوک
 بدې شي - نو تندي يې ورته تريو وي -

د خپل تپوس جواب مې اومندلو
 ستا په تندي کښې چې کوتونه راغلل²⁶

دلته داسې په وېنا يا عملي توگه څه عمل نه دے شوے — خود محبوب خاموشي او د هغه د
 مخ سپاره حل وائي — داسې چې څوک غلے غلے کېږي — نو په هغه د غل گمان کېږي — محمد
 الياس ځکه په خپل محبوب دا تپه لگوي .

ولي گمان به پرې د غل نه کووم
 اشنا چې غلے مې په خوا تېرېږي²⁷

هم داسې د پښتنو او د پښتنو د اجتماعي خوئې بوئې په حواله خپل نظر شريکوي .
 د جهالت راباندې ختمه ده خو
 د دوو په مېنځ کېنې فېصله کومه
 زه د ړندو په ښار کېنې کون باچا يم²⁸

پښتانه هسې هم ساده دي . او بيا چې څوک لږ مالدار وي . نو که هغه په سادوو کېنې هم ساده
 وي — خو هغه يې منکرو وي — د هغه خبرې ته خلق غوږ ږدي — که ورانه هم وائي نو هغه ته خلق
 وائي — حاجي صېب ټيک دې ووې — دا غور څوک نه کوي چې د پلانکي د خانۍ نه ماله څه
 خېر راځي — چې ورانه وائي نو هغې ته به ورانه وايو — او که د مشرۍ لائق نه وي — نو هيڅ
 ضرورت نشته . غريب دې مشروي . خو چې د کار وي . د مالدار او خان نه عام خلق لا څه چې
 د ملا غوندي لوئې شخصيت ترې هم متاثره دے — څه خپل غرض راخستې او څه خپلې بې

ننگی راخستی دے - هر کله چي غريب سرے په حق ورسپري - نو وائي - الله اکبر او اړئ يي -
 خو که مالدار مړ شي - نو اول خو يوه گپنتيه بيان وکړي - او بيان يې هم ټول د مړي صفت وي -
 هر خو که د جهانونو گنده گير مړ وي - دا ډېره عامه ده - دلته خو محمد الياس الياس دا ډېر
 بنه کار کړے - چي په ادبي پېرايه کښي يې دا خيال راوړے دے - ځکه چي اکثر داسي عامو
 مسلو ته د شاعري په باب کښي څوک دومره توجه نه ورکوي - او نه په خيال کښي راځي -
 ولي چي شاعري تخليق دے وائي چي -

ډېر حکايات يې تاو راتاو کړه ورتنه
 ملا وي دا سرے ولي سرے وو
 ما وي تپوس وکړئ مالدار خو نه وو²⁹

د محمد الياس الياس شاعري که هر څومره تاو راتاو شي - خو په اخره کښي پښتنو له
 راتاو پرې - لکه د پښتنو د فطرت په حقله وائي -

زه چي پښتنو ته داسي وايمه
 پاڅئ د خپل حق دپاره ودرېږئ
 دا جوړ ديوالونو ته لگيا يمه³⁰

پښتانه هيڅ هم سنجيده نه اخلي - په ځان غوږونه راچوي - تر هغې پورې نه راپاڅي - تر څو
 چي يې کاني په سر راپرېوتې نه وي - د دې نه علاوه نن سبا په عمومي توگه هر سرے په
 شهرت پسې کاواک دے - رنگ رنگ ناروا کوي - خود نوم دپاره او ديو څو روپو دپاره خپل
 ضمير خرڅوي - خپل عزت هم په خاورو کښي گډوي - او ځان د ايمان نه هم خلاصوي - او

روپی او شهرت گتیی - په دغې کښې بنودنه د سرده - که څوک هر نېک کار کوي - نو غرض
یې هم دغه پورته وي - لکه د صدقې یا خیرات په حواله محمد الیاس الیاس وائی -
پردے خندا یې صدقه کښې ورکړو
بیا یې په لاره دمامې وهلې
پلار مې زما غونډې سخي سرے وو³¹

یادا هائیکو -

خمه چې زر زر یې فېسبک له ورکړم
په دې غرض چې نمائش یې وشي
هغه کعبه کښې تصویر دې له ویستو³²

او په دې لاندې هائیکو کښې په ډېر طنزیه او عالمانه انداز کښې دغه خیال داسې اظهار کوي
- چې که حواله یې ورنه کړے شي نوزیاتې به وي -

وئیل یې که چرته ترې څوک پند واخلي
پوره دنیا کښې یې فېسبک کښې بنودل
هغه چې سل روپی خیرات ورکوو³³

شعر و شاعري : محمد الياس الياس په شاعري، کښې حقيقت پسندي خوښوي . په هوا نه
گرځي — بلکې د ژوند په ستونزو او په غېر مافوق الفطرت څيزونو بحث کوي — په شاعري،
کښې د چا مخ نه کوي . هر قسمه خيالات د خپلې شاعري، موضوع گرځوي . چې څه ورته جائز
او حق ښکاري هغه وائي — ځکه خو د نن سباني ذهنونو له کبله د حقيقت وېنا باوجود هم
مايوسه ښکاري .

اوتې بوتې که مې وئيلې زه به ښه ووم
په شعرونو کښې ښه نه ده چې وایم
سپيني سپيني حقيقت سره خفه کړي³⁴

دا ځکه چې نن سبا څوک د حقيقت د زغملو نه دي . ولې چې د هغوی بربنډ پرې . بله دا چې نن
سبا خلق سنجيده بحث او شخصيت په ځان بوج گڼي . چرته خنداگانې سيلونه ، خورا کونه ، او
دا بې کاره کارونه ورله خوند ورکوي — د شاعري په باب کښې هم د ځينې ځينې تکلف مخ
نيوې کويي — لکه دا هائيکو هر څو که په فکري ډول د مثال دپاره سمه نه ده — خو صرف د
مثال دپاره سمه ده .

غرض مې دا وي چې پښتون بېدارکړم
زه په پښتو کښې ليک ته هڅه وکړم
خو بس ياگانې دي چې نه مې پرېږدي³⁵

محمد الياس الياس په خپله شاعری کښې تعلي هم په ډېر ښه ډول کوي .

غزل دې ځکه د رنگونو ډک شو

اے د الياس ظرفه حمزه ته گوري³⁶

د شاعری په حقله يې دا تعلي ډېره ارفع ده . چې خپله شاعري خپل تعريف او پېژندگلو گڼي .

د الياس پښتنه څه کوي د نورو

خپل شعرونه يې رښتيا حالونه وائي³⁷

خدائ ته مخاطب کېږي . او په خپل اوچت فکر د تعجب اظهار کوي .

خيال د الياس خو مخکښې داسې نه وو

خدایه غزل غزل سرا دې کړمه³⁸

عشق او رومانيت : عشق ته په پښتو کښې مينه وائي . دا هغه جزبه ده . چې بيانول يې

ځانله يوه څېړنه غواړي . کله چې د چا زړه ته څوک پرېوځي . يعنې خوښ يې شي . او بيا يې

شپه او ورځ په ذهن او زړه کښې تاوېږي . دې ته عشق وائي . بنده بيا د محبوب ديدن په هر حال

کښې غواړي او جدائي يې زغمې نه شي . شعر و شاعري که هر څو يوه خدائي ورکړه ده . خو

عشق پکښې ټول خوند رنگ اچوي . او څوک چې څومره د عشق جزبه لري . هومره د هغه شاعري

باثره وي . بيا د شاعری په فکري توگه ډېر قسمونه دي . وخت په وخت يو شمېر نظريات او

تحریریک راوچت شوې دي . او خپل کردار یې لوبولې دے . په هغې کښې کلاسیکیت ، رومانیت ، حقیقت پسندی ، او ترقي پسند تحریک د ذکر وړ دي .

دلته چونکې زمونږ موضوع رومانیت ده . نو لهذا په رومانیت رڼا اچوو . رومانیت د کلاسیکیت ضد دے . کلاسیکیت د معیار ، حقیقت او اصولو نوم دے . د دې له کبله رومانیت سر راښکاره کړو . او د کلاسیکیت نه یې د بغاوت اعلان وکړو . رومانیت د اصولو او حقیقت په ځای تخیل او جزباتو ته ترجیح ورکوي . په رومانیت کښې د خیال ازادې وي . دې ته نه گوري چې حقیقت څه دے . د رومانیت پېژندگلو ډاکټر سید عبدالله داسې کوي .

"دا د عقل په ځای جزبې او تخیل ته اهمیت ورکوي . په رومانیت کښې د ذاتي وجدان عنصر غالب وي . روماني شاعر یا ادیب د هغه څیزونو بیان کوي . چې د هغې نه حېرت زېږې . روماني ادیب هر وخت د غرابت او ندرت په لټون کښې وي . د حال په ځای د ماضي نه اثر اخلي . د شعور په ځای د لاشعور او تحت الشعور په دنیا کښې مواد لټول هم د ځینو عادت دے"³⁹

د رومانیت دغه پورته ځانگړنې دي . اوس مونږه په دې پوهه یو چې رومانیت څه ته وائي . د ټولو نه وړاندې د محمد الیاس الیاس په شاعری کښې د عشقیه مضامینو درک لگوو . هغه د عشق په حواله داسې شعر لیکي . چې اخوا پرې نور څه نه وئیلې کېږي . لکه چې وائي .

بغېر د مینې نه ژوند نه تیرېږي

ژوند چې تېرې مینه به څنگ نه کوي⁴⁰

یا دا شعر چې

څنگه به د ژوند دا سترې لار وهې

ته چې د اشنا خوبونه نه وينې⁴¹

عشق واحد هغه جزبه ده - چې له برکته يې هغه څه حاصلېږي - کوم چې په کتابونو کې هم نه وي - دا د انسان عقل عرش ته خپروي - او داسې شخصيت سازي د بنده کوي - چې هغه مثال گرځي - عاشق سره د عامو خلقو نه داسې بدل وي - لکه د چاندۍ په ډيرۍ کې چې يوه دانه سره زروي - د عشق د کمال او عظت په حواله محمد الياس الياس ليکي -

نظر د سترگو راله مينې تېز کړو

په يوه لحظه کېږي درست جهان وينمه⁴²

عشق او رومانيت داسې دي - لکه لکه يو - که عشقيه موضوع وي نو خامخا به روماني وي او که روماني کلام وي نو خامخا به يې موضوع عشق وي - ولې چې دا صرف او صرف عشق دے - چې جزبات الرزوي - او د شاعر، اديب باطن بيانوي - په دې تېر شعرونو کې هم د رومانيت رنگ شته - خو په دې شعر کې په ډېر ښه ډول دے -

هسې دې زخې په وجود جانانه خوبسې نه وې

د جبين خال دې په اسمان پورته قمر خوبوي⁴³

وړاندې مونږه رومانيت په ځانگړنو کې ووي چې رومانيت تخيل او انفرادي يا ذاتي وجدان ته اهميت ورکوي - په پورته شعر کې مبالغه ارايۍ سره سره د زخو دومره اثر بيانول چې سپوږمۍ ترې متاثره ده - واقعي چې ومانيت دے - يا دا شعر -

تيارې پرې راخوړې دي په سپورمۍ کښې رڼا نشته
 ښودلې ورته تا جوړ نن بيا ليونۍ سترگې دي ⁴⁴

فطرت نگاري / منظرنگاري : فطرت ته په انگرېزي کښې نېچر وائي . لغوي معنا يې ده
 قدرت . هغه جبلي خوبي چې الله تعالي په يو خيز کښې اچولې وي . لکه څنگه چې د انسان
 فطرت دے . چې خاص جبلتونه او جزبات لري . مونږ ورته انساني فطرت وايو . د فطرت نگاري
 په حواله فضل مېر خټک ليکي .

"دا يو ادبي مسلک دے . چې په فرانس کښې د نولسمې عيسوي صدۍ په
 اخره کښې راپېدا شو . دا مسلک د ناول دپاره غوره شومے وو . چې څنگه
 يو خيز دے . پکار ده چې هم هغسې پيش کړے شي . دې تحريک په خارج
 عقیده لرله ⁴⁵

نورې خبرې ځانله دي . خو د فطرت نگاري دا اخري ځانگړنه مونږ ته ټول فطرت معرفي کوي .
 او منظر کشي ته هم اشاره کوي . فطرت که يو خوا هغه خويې بويې ته وائي . کوم چې د خدائے
 ورکړه وي . يو بل اړخ ته ترې هغه څه مراد دي چې کوم ته خويې ورکړے شوې وي . يعني که د
 انسان خويې يا فطرت دا دے . چې عقل دے پکښې . نو ټول انسان هم فطرت دے . د زنده
 سرو نه علاوه دا کاني بوټي سيندونه اسمان نمر سپورمۍ او دا ټول جهان فطرت دے .
 دلته به پرې مونږه هم په دغه لحاظ سره بحث کوو . منظر کشي دې ته وائي . لکه څنگه چې په
 ډرامه کښې يا په ناول کښې د زمان او مکان تعين کېږي . دغه منظر کشي د فطرت کېږي . او
 په فطرت کښې هغه هر څه راځي . کوم چې خدائے پېدا کړې او په دې ټول کائنات کښې دي .

بلڪي دا ٽول ڪائنات فطرت دے - محمد الياس الياس په خپله شاعري ڪنبي فطرت هم ڄاے

ڪرے او د هغي يې په رنگ رنگ منظر ڪشي هم ڪرې ده - لکه په دي هائيڪو ڪنبي وائي -

وختي وختي به پاڇپدمه ڪه

زما په ذهن به ڊپر بنه لگپده

سحر سحر ڪنبي د مرغو چغپده ⁴⁶

څنگه چي مونڙو وي - د خدائے پيدا ڪرې هر خيز فطرت او قدرت دے - هم داسي محمد الياس

الياس د گل او د محبوب د مخ ذڪر يو ڄاے ڪوي -

که په گل د نزاکت عڪسونه بنڪاري

ستا په مخ هم د قدرت عڪسونه بنڪاري ⁴⁷

د فطرت نگاري د تحريڪ دا دعوه هم وه - چي څنگه يو خيز وي نو پکار ده چي هم هغسي پيش

ڪرې شي - محمد الياس الياس هم په دي نظريه ولاڙ دے - خو په دي جديد دور ڪنبي د فطرت

د مستي او رنگ امکان نه وينې -

سادگي وه د يو بل نه زارپده وو

اوس د نوي دور نوي تقاضې شوې

ڙوندانه ڪنبي دا جدت سرے خفه ڪري ⁴⁸

د حسن د عنوان لاندې په يو غزل نما نظم ڪنبي محمد الياس الياس د فطرت په ڊپر بنه ڊول

منظر ڪشي ڪوي -

حسن په مینه کښې د خیال د گرځېدو نوم دے

حسن په گل کښې د خوشبو راټوکېدو نوم دے

حسن د شفق د کنارو نه هم جوړېږي خو

حسن په اسمان کښې د وریځو خورېدو نوم دے

حسن په نرو شونډو خندا ته هم وئیلې شي

حسن په سرو سترگو کښې د مینې جوړیدو نوم دے

حسن سمندر کښې غورځنگونو باندې یاد شولو

حسن په میرو کښې د باران د ورېدو نوم دے

حسن په هوا کښې د سیلی راتلو ته هم وائي

حسن په شنو ونو کښې د پانو رپېدو نوم دے

حسن د ازغي سره د گل لیدو ته هم وائي

حسن په چمن کښې د شبنم راوړېدو نوم دے⁴⁹

شخصیت نگاري : د محمد الياس الياس په شاعری کښې د څه لږې ډېرې تصوير کشی سره اسمیه شخصیت نگاري شته . مطلب دا دے . چې شخصیت نگار د چا د ټول شخصیت لفظي انځور وي . خو دا په تکل کښې په سم ډول کېدے شي . په شاعری کښې هم په دغه ډول وي . کوم چې ما یاد کړو . هر څو که د نثر ځمکه د يو پوره شخصیت د تعین کولو دپاره سمه او پراخه وي . خو ولې شعر په خپل ظاهري وړوکي علاقه کښې او يوې نقطې ته اشاره کوي . خو اثر يې مثالي وي . لهدا مونږ به د يو شخصیت په حواله لنډه شان خبره هم کوو . او په شعر کښې به يې حواله هم راوړو . محمد الياس الياس د يو شمېر فنونو ، علومو او د ژوند د مختلفو څانگو د شخصياتو ذکر کړے دے . مونږ به د اخلاقياتو په سبب مذهبي شخصيات وړاندې کړو . د ټولو نه وړاندې محمد الياس الياس خپل محبوب ته مخاطب دے . د محبوب شرط مني او د خپلې مينې تصديق کوي .

ما هم د مينې په نوم ځان د اور لمبو ته نيوو

تا وي خليل شه او بتان کړه د اذر صدقه ⁵⁰

دغه د محبوب شرط او د هغې د پوره کولو د بيان دپاره د ابراهيم واقعي ته اشاره کوي . دا واقعه په قران عظيم الشان کښې الله تعالي فرمائيلې ده . فرمائي چې د ابراهيم پلار غېر مسلم وو . او د بتانو ډېر ښه استاذ وو . خو ولي ابراهيم خدائے پېدا کړے په دين اسلام وو . چونکې د مسلمانانو دا عقیده ده چې بت پرستي شرک دے . د دې له کبله د ابراهيم هم د بتانو نه کرکه کول او د بتانو سپکاو به يې ښه په ډاگه کولو . کله چې د مشرکينو يوه کليزه مېله وه . او

هغوی خپل بتان په یو خاص ځای کې راجمع کړه . او لارې نو ابراهیم له موقع په لاس ورغله . تبریې راواخستو او ټول بتان یې ټک ټوک کړه . کله چې خلق راغلو او بتانو ته یې وکتل نو ډېر په قهر شو . په دغې کېنې د نمرود بت هم وو . نمرود حکم وکړو چې کوم سړي دا کار کړی . هغه دې زرتزره ونيولې شي . ابراهیم څو د وړاندې نه د بتانو خلاف وو . نو د دې وجې نه د خلقو په نظر کېنې هم هغه وو . اخر ابراهیم په دربار کېنې پېش کړی شو . د ابراهیم نه تپوس وشو . چې دا بتان دې ولې مات کړي .

ابراهیم ورته ووي . وسله چې د چا په غاړه وي . هغه دا کار کولې شي . ابراهیم چې کله بتان مات کړه . نو هغه غټ مشر بت یې روغ پرېښودو . او تبریې ورته په غاړه کړو . نمرود ورته ووي دا خو حرکت نه شي کولې . نو څنگه یې دا کار وکړو . ابراهیم ورته ووي . دا څنگه خدائې دے . چې خوځېدے هم نه شي . او تاسو یې عبادت کوئ . نمرود ورته ووي . ولې ستا بل خدای دے خو . ستا خدای څه کولې شي . ابراهیم وفرمائیل زما خدای هغه دے چې مړه کول او ژوندي کول کوي . نمرود ورته ووي داخو زه هم کولې شم . یو قيدي یې د زندان نه رابهر کړو . چې د پهانسی حکم پرې شوې وو . هغه یې پرېښودو . بل یو ازاد سړی یې راوښوو . او مړیې کړو . دا خو مړه کول او ژوندي کول نه وو . خو خبر ابراهیم ورسره هم سم کار وکړو . ابراهیم ورته وفرمائیل زما رب د مشرق نه نمر راخېژوي . او په مغرب یې پرېباسي . څه که ته نریې نو د مغرب نه یې رابنکاره کړه . او په مشرق یې پناه کړه . نو الله تعالی په قران مجید کېنې فرمائي

"فبھت الذی کفر"⁵¹

ژباړه : نو بس دغه کافر غلے شو .

بیا یې نوکرانو ته ووي - چې ده له به زه داسې سزا ورکوم چې د دنیا دپاره عبرت وگرځي - شپږ
 میاشتي قوم خشاک راجمع کړو - بیا یې هغې ته اور واچوو - او بیا یې ورته ابرهیم و سپارو - هم
 په دغه وخت کښې الله تعالی اور ته ووفرمائیل -

"قلنا ینار کوني بردا و سلما علي ابراهيم"⁵²

ژباړه: اے اوره په ابراهیم معتدل شه -

هم داسې ډېره موده پس ابراهیم د دغې اور نه سهي سلامت رابهر شو -

د اسرافیل شپېلی به وینس مې نه کړې

د بنگرو شرنګ به دې محشر جوړوي⁵³

د اسرافیل د شپېلی سره د بنگرو د شرنګ نه استعاره جوړوي - مبالغه کوي - چې د بنگرو
 شرنګ د اسرافیل د شپېلی نه تېز اواز او لویې جلال لري - د اسرافیل د شپېلی په اواز به
 قیامت برپا کېږي - د دې شپېلی اواز به ټولې دنیا ته رسېږي - د دې د اواز سره به ټول خلق
 مري - محمد الیاس الیاس د محبوب د بنگرو د شرنګ نه دومره متاثره دے - چې د اسرافیل
 شپېلی هم په ځان بې وسه گڼي - او د بنگرو شرنګ د محشر سبب گرځوي -

زه د ادم بچے د خدائے د ذات قائله یمه

اے د ابلیس شان فرښتو زما نه ډډه وکړئ⁵⁴

چونکې ابلیس غرور وکړو - ځان یې کافر کړو - د دې له کبله پرې خدائے لعنت ووي - او د خپل
 در نه یې وشړو - د دې په شا ډېره لویه واقعه ده - خو بیا هم کله چې ابلیس نافرمانه شو - نو
 خدائے ته یې یو عرض وکړو - چې ته ماله د انسان په نفس کښې ځاے راکړه - خداے ورله دا
 توان ورکړو - بیا شیطان ووي چې ستا یو بنده به رانه هم په سمه لار لار نه شي - وړاندې په ادم

پسې راغې او د هغه د خويولو کوشش يې وکړو. محمد الياس هم هغې واقعي ته اشاره کوي - خو ولې دلته فرېنتې نشته. نو د دې نه مراد بې عقيدې مسلمانان دي. دغې بې عقيدې او دوه مخو انسانانو ته وائي - چې د ادم د اولاد نه يم - زما په خداي يقين دے - ماته هسې نورې نورې وسوسې مه اچوئ. په شعر کښې د ابليس شان فرېنتو نه دا مطلب هم دے. چې شيطان مسلمانانو له د نېک او بزرگ سړي په صورت کښې راځي - لکه څنگه چې د ادم خواته د يو پوهه او بزرگ سړي په روپ کښې راغله وو. په حضرت ادم پسې د يو بل پيغمبر ذکر کېږي -

د بنائيسټ د کراماتو منکر نه يم

مثالونه د يوسف د مخ قيصه شوه⁵⁵

فرمائي چې يوسف د يعقوب ځوے وو - او ډير زيات بنائيسټه وو - کله چې الله تعالي د هغه ژوند د يو غېر مسلم په کور کښې وليکو. نو د بادشا کورودانې پرې زړه ووبېلو. د يوسف نه يې نعوذو با الله خواهش وکړو - خبره باچا ته ورسېده او دغسې په ټول ښار کښې خوره شوه. بيا به خلقو وئيل د باچا ټبر ته گوره په خپل غلام مئينه شوې ده. هر کله چې زلېخه په دې خبره پوهه شوه - نو خلقو ته يې وېنا وکړو چې تاسو به محل ته راشئ - ما درله د خوراک څڅاک بندوبست کړے دے. کله چې ټولې زنانه راغلې. نو هغې ورته شنې مېوې کېښودې. او چاره يې ورله هم ورکړه - کله چې خلقو د مېوو په پرې کولو شروع وکړه - نو يو دم يې ورته د کوټې نه يوسف رابهر کړو - هغوی چې څنگه يوسف وليدو نو د هغه په حسن کښې غرق شو - چې د مېوو په ځاے يې خپلې گوتې پرې کړې. بيا ورته زولېخي ووي چې په ما خو لعنت وايئ. او اوس مو حال دا دے - چې گوتې مو پرې کړې - په دغه پورته شعر کښې هم محمد الياس الياس د بنائيسټ جلال او اثر قبلوي -

وائي چي زه د حسن د كراماتو منكر ولي شم — د يوسف د حسن خو خلق مثالونه وركوي — د حضرت ادم نه پس دويم پېغمبر نوح وو — حكه ورته ادم ثاني هم وائي — نوح عليه السلام نهه نيم سوه كاله تبليغ كړه وو — خو په نهه نيم سوه كاله كښې په شمار يو خو كسان مسلمان شوې وو — عن تردې چې نوح خوي كنعان هم ايمان نه وو راوړې — كله چې الله تعالي د دغې خلقو د غرق كولو اراده وكړه — نو نوح خپل خوي ته ووي چې راځه زما سره په كشتۍ كښې كېښنه . هغه ورته ووي بابا زه به د غره سر ته د طوفان نه وڅېژم . نوح ورته ووفرمائيل بچيه دا داسې طوفان دے چې د غرونو هم خپر نشته . او دغسې او شوه هم . محمد الياس دغه واقعه په خكيل شعر كښې راوړي او وائي .

د غره په سريي نه پرېږدي د نوح طوفان پسې دے

اجل جوړې راخستې د كنعان په سر جگره ده ⁵⁶

هم د دې غزل په يو بل شعر كښې د ابراهيم او نمرود د واقعي غوندې د موسي او فرعون ذكر كوي — فرعون د خدايي دعوي كړې وه — هاما د موسي د تره خوے وو — موسي خداے يو پېغمبر رالېږلے وو — او د پېغمبر فرض دا وي — چې خلق ايمان طرف ته راوبلي — د دې له كبله چې كله موسي هاما ته ووفرمائيل چې د خپل مال نه زكوات وركړه — نو اول خو هغه راضي شو . خو چې كله يې حساب وكړو نو په زكوات كښې ترې ډېر مال تلو . لهذا هغه د زكوات وركولو نه انكار وكړو . او موس ته يې ووي چې ته ما غريب كول او ځان مالدارول غواړې . دغسې دا هم بله واقعه ده — خو اخر اخر موسي زمكې ته حكم وكړو او هاما سره د خزانو په زمكه كښې ننوتو — محمد الياس الياس هم د خپل ايمان او انصاف په خاطر وائي — چې كه د فرعون د هاما په سر زمونږ موسي سره جگره كوي . نو مونږ به د موسي مرسته كوو .

مونږه حق پرست به د موسي مرسته ضرور کوو

فرعون سره په جنگ يو د هامان په سر جگړه ده ⁵⁷

د دې نه علاوه يوه بله اهمه موضوع په گوته کوي - وائي چې -

خوار شي د علي سره دې مينه سوچه نه بنسکاري

صدق سره دې بغض د عثمان په سر جگړه ده ⁵⁸

د شيعه حضراتو دا عقیده ده چې علي د ابوبکر، عمر او عثمان نه لويې شخصيات دي - هغوی يې کله کله د نوم سره عليه السلام هم وائي — محمد الياس الياس هم دغې ته د شيعياگانو پام راگرځوي — چې ستاسو د علي سره مينه د ابوبکر، عمر او عثمان سره بغض دے - د پغمبرانو او اصحابي کرامو رضي الله اجمعين نه پس د سياست پوهانو، شاعرانو او درويشانو ذکر کوي -

محبت و د باچا گوتو رد نه کړو

په دربار کښې د محمود د وزير ليکه ⁵⁹

په دې شعر کښې د تقدير فلسفه پرته ده - وائي چې څه په تقدير کښې وي - هغه پېښې - او بيا د مينې محبت سره خو هډو کېږي نه - د محمودي غزنوي د وزير نوم اياز دے - اياز ډېر زيات غريب او فقير هلک وو - کله چې اياز د محمودي غزنوي د محل خواته په سيند کښې ډوډۍ لمدول او بيا يې خوره - نو يو سپاهي وليدو - هغه لار او باچا ته يې ټول حال بيان کړو -

باچا عرض وکړو - چې دلته يې راولئ - اياز غريب هم وو - خو ډېر بنائيسته وو - چې محمود وليدو نو هغه يې خپل وزير کړو - او بيا وروستو د ټولو وزيرانو مشر شو - بيا وائي -
احمد شا به مې په خاوره بيا پېدا شي
ټپوسانو کښې د باز خويونه گورم
دا گمان دغه فطرت سرې خفه کړي ⁶⁰

محمد الياس الياس د احمد شا غوندي شخصيت د پېدا کېدو ارمانې دے - خو چې خپل قام ته گوري - نو مايوسه کېږي - د احمد شاه نه پس د خوشحال بابا، باچا خان او رحمان بابا مثال ورکوي - او د خلقو شعور رابېداروي -

جوړ شه خوشحال توره د ننگ واخله
يا سم ملنگ عبدالرحمان جوړ شه ⁶¹

خېر خوشحال بابا خو د توري او قلم دواړو خاوند دے - خو بيا هم توره او ننگ د شه نه کم نه دي - محمد الياس الياس د خوشحال بابا غوندي د توري او ميراني جزبه په خلقو کښې بېدارول غواړي - او بيا ورپسې وائي - چې که داسې نه شئ کولئ نو بيا د رحمان بابا غوندي زاهد او ملنگ جوړ شه -

بل کره مشال د پښتنو په سيمه
يو نر سپاهي د باچا خان جوړ شه ⁶²

باچا خان بابا ٽول ژوند د پښتنو خوشحالی او پرمختگ ته بخښلے وو - ډېرې سختې بې تېرې کړې وې - بلها جيلونو ته تلے وو - صرف او صرف په دې خبره چې هغه د تعليم ، ازادۍ او د خپل حق تپوس کوو - د با با سره يو شمېر سرخ پوش هم وو - دا هغه ننگيالي سپاهيان وو چې سرې جامې به يې اغوستې وې - او هرې قربانۍ ته به تيار ناست وو - د هغوئ د برکته او باچا خان بابا د خلوص له برکته باچا خان هغه څه کړې دي - چې چې نن يې هم دنيا ستايي - محمد الياس الياس هم دا تبليغ کوي - چې د پښتنو په خاوره د رنا زيرے شه - يعنې د باچا خان سپاهي او د هغه معتقد جوړ شه - په اخر کښې په يو شعر کښې د عيسي اسم مبارک هم راوړي - او د خداے نه سوال هم کوي -

لږ مقام دې خپل الياس ته هم ورکړه
 اے د لويې الياس د لويې عيسي ربه ⁶³

طنز و مزاح : زمونږ په پښتو اردو کښې چې د دوو لفظونو په مېنځ کښې واو راشي - نو اکثر دغه لفظونه د يو بل مترادف وي - بس د خوند رنگ دپاره ترې يو مرکب جوړ شوم وي - خو ولې طنز و مزاح ډېر نازک فرق لري - مزاح خو عام لفظ دے - د چا په حواله داسې کلام کول چې د هغه عزت او شخصيت ته پرې زيان ونه رسېږي - خو صرف او صرف د خوش مزاجۍ ، خوشحالی او د محفل راجوړولو دپاره په چا پسې توفه تقاله ووشي - په دې لاندې هائيکو کښې څوک په نڅښه شوم نه دے - خو بيا هم مزاح پکښې شته -

زما چي کار ورپکښي وونه شولو
پت مي ملگري ته په غور کښي ووي
خر مي شاهگرام د خپره وليدلو⁶⁴

په طنز کښي مزاح وي خو اصلي مزاح نه وي - يعنې خلقوله مزه هم ورکړي - خود خوند سره
سره ترې خلق پند او نصيحت هم واخلي - دا څنگه کېږي - نور اځي چې د ډاکټر جهان عالم
وېنا ته غور شو -

"د طنز مطلب دا دے چې طنز نگار په خوږه پسته ژبه د څه خيزيا د چا
د روئي يا د يو عمل کوم ته چې په ټولنه کښي په ښه نظر نه کتلې کېږي
- په داسې انداز کښي اېرېشن وکړي - چې نه خو هغه متعقله کس
دښمني نېغ په نېغه په خپل سر واخستې شي - او نه د ټولني په مخ د
دغه بد عادت پرده پاتي شي"⁶⁵

د طنز دا پېژندگلو دومره عام فهم او په زړه پورې ده - چې نور بحث پرې نه کېږي - که بيا
پکښي هم څه پاتي وي - نو هغه به صرف او صرف مثال وي - د مثال دپاره د محمد الياس
الياس دا هائيکو ډېره غوره ده -

پردے سندا يې صدقه کښي ورکړو
بيا يې په لاره دمامي وهلي
پلار مي زما پشان سخي سرے وو⁶⁶

يا دا چي -

زه به يې څنگ په څنگ کښې څه ودرېږم
نامه يې هم يو ځای ليکلې نه شم
د فلسطين نه راته گران دے فېسبک⁶⁷

ما د محمد الياس الياس په شاعري کښې د طنز و مزاح موضوع په گوته کول غوښتل او نور
د هغه په شاعري کښې په لويه پيمانه طنز و مزاح شته - يو روغ کتاب دېوالونو ته لگيا يم په
نوم صرف د هائيکو دے - په هغې کښې هغه هر رنگه موضوعات قلمبند کړي دي - چې هغه
ځانله يو مستقل تحقيق غواړي -

جماليات : جاليات د جمال يا حسن علم او مطالعې ته وائي - حسن يا جمال هغه څه ته
وائي - چې په ليدلو ، اورېدلو او يا محسوسولو يې زړه ته فرحت او خوشحالي ورسېږي - لکه
محمد الياس الياس چې وائي -

هره نظاره راباندي بنه لږي
عکس چې د بنکلا لېمو ته راولم⁶⁸

د دې نه په اخواد جمال پېژندگلو کول ځان په شش و پنج کښې اچول دي - يعنې که ووايو چې
کوم خيز به بنکلې وي - يا بنکلا به کومه وي - نو څوک هم په عمومي ډول داسې تعريف نه شي
کولې - چې په اجتماعي ډول د منلو وړ وي - ځکه چې دا به په فقط انفرادي رايو او احساس

وي — د دې په زرگونو مثالونه دي — مثال په توګه دلته خلق وائي چې د ټولو نه اول خو دې بنيادم سپين وي — په قد دې چیت نه وي — وجود دې يې ډېر غټ نه وي — پوزه خوله شونډې غوړونه دې داسې وي او داسې وي — خو ولې داسې ځايونه او قومونه هم شته چې هلته تور رنگ ته فوقیت ورکولې شي — داسې قومونه هم شته چې د هغوی پريښه پوزه خوبه وي — هم داسې د نورو رنگونو او جوړښت و غېره په باب کښې مختلف خلق د يو بل نه مختلف جزبات لري . محمد الياس الياس وائي .

رښتيا ده چې بنائيسته وي بـکـلـه رنگ د سور گلاب
په سرو وينو ککړ د مرګ رنگونه ډېر تراخه وي ⁶⁹

که د محمد الياس الياس خوښې ته مونږه پام وکړو — نو هغه سور گلاب ته ښکلا وائي — خو داسې ډېر خلق شته چې د هغوی د سور نه زيات زير او سپين گلاب خوښ وي — البته داسې کيدې شي چې د ښکلا ځينو ځانگړنو ته تر هر څه هده پورې اجتماعي حيثيت حاصل وي . خو بيا هم تر څه حده پورې يعنې دغه اجتماعيت د ټولې نړۍ نه بلکې د نيمې نړۍ هم نه شي کېدې . خپر پوهان بيا هم يوه کليه وضع کوي ، وائي چې د حسن يا جمال دپاره درې ځانگړنې تناسب ، وحدت ، او هم اهنګي ضروري دي .

دا په جمال يوه لنډه او جامع خبره وه — اوس په جمالياتو تبصره کوو — پروفېسر فضل مېر خټک د جمالياتو په باب کښې ليکي .

"د جمالياتو لغوي معناه ده — د جمال علم هغه علم چې د حسن و جمال

سره متعلقه د راولاړيدونکي سوال جواب کوي — او د حسن سره ټول

متعلقات په خپله لمن کښې رانغاړي ⁷⁰

په حسن کښې قدرت دا خوبي اېښودې ده چې خلق ترې متاثره کېږي — خودې ته يې سوچ نه
 ځي - چې دا ولي - او څنگه - بس صرف هغه اثر بيانوي - کوم چې پرې شوه وي - او د حسن
 مداح وي -

يار چې جگ کړله بانه د ځان کتوله
 عين په دغه وخت کښې خړه ائينه شوه ⁷¹

يادا شعر -

ماحول تياره شو سپورمي نه ښکارېده
 بيا په رنجو کړې سترگې تورې جانان ⁷²

قوميت : د قوميت پېژندگلو ډاکټر اباسين يوسفزي داسې کوي -

"د قوميت مطلب په پراخه پيمانه ملک او ملت دے — د دې دپاره د
 انگرېزي مترادف ټکي nationality دے - مثال په توگه د فلانکي قوميت
 څه دے - او جواب وي پاکستانے - په سوشلسټ اصطلاح کښې د قوميت
 نه مراد هغه وړوکه قام دے چې د لويې قوم په جغرافيايي حدونو کښې
 اباد وي — مثال په توگه پخوانے سوېت يونېن د پنځلس ملکونو او د سلو
 خواوشا وړو قامونو يونېن وو — او د سوېت د اېن له مخه دوي ټولو ته يو
 شان حقونه حاصل وو — د يو قوم او د قوم پرستۍ د تحريکونو غټې او
 ښکاره نمونې که مونږه لټوو — نو په فرانس کښې دغه تحريک په اتلسمه

پېړۍ کښې سر راښکاره کړې وو — په ايشيا، افريقه، او امريکه کښې په شلمه پېړۍ کښې د دې نڅښې نښانې ښکاره شوې وې — په هند کښې انډين نېشنل کانگريس په کال ۱۸۸۵ کښې جوړ دے — په ترکي کښې نېشنل ايکټ په کال ۱۹۲۰ کښې ميکسکو نېشنل ريو لوشن پارټي، ال انډيا مسلم لېگ او خدائي خدمتگار غونډې تحريکونه هم د قوم او قوميت د تصور ځلانده مثالونه دي⁷³

د خپل قام او وطن سره مينه او د خپل اولس د حق غوښتنو او د هغوی د خوشحالی دپاره په هر ډگر مبارزه کول قوميت بللے شي. د قوميت منفي اثرات هم شته. خو مثبت پرې زورور دي. رايي چي د محمد الياس الياس په شاعري کښې د قوميت رنگ او گورو. د ټولو نه وړاندې خو محمد الياس الياس دا دليل پيش کوي. چي هغه په قام او اولس ميئن دے.

چي نغمې د غم زپلي قام پرې ليکي
د الياس په قلم هغه وخت کښې شور وي⁷⁴

د دې نه پس سوچه قوميت له رايي. او هغه پښتو، پښتون او پښتونولي ده.

الياس پکښې ځکه پښتۍ ماتې کړلې
خدایه پښتون وو د پښتو قيصه وه⁷⁵

هم داسې د پښتنو د يووالي او د پښتنو د اختيار ارمانې دے لکه چي ليکي.

يو ڄام ته دا ٽول پڻتانه راوله
چغه ڪڙه په زوره اذان ووايه ⁷⁶

يا دا ازاده قطعه -

تر اوسه غلے ووم ما هيڻ نه وئيل
خو نن د ٽول اولس په مخڪڻي وایم
خدایه زمونږه پڻتنو له راکڙه
په خپله خاوره خپل اختيار يو ځلي ⁷⁷

د مشري منصب ته داسي اشاره کوي -

چي د پڻتون اولس په ښه مې راشي
داسي سرے راله سرکار کړي خلقه ⁷⁸

په ځيني وخت کښي قوميت د دين اسلام سره لږه ډغره خوري - خو ولي پڻتونولي داسي نه ده
- پڻتانه اقدار اسلامي اقدار دي - او اسلامي اقدار پڻتانه اقدار دي - چي لويې ثبوت يې دا
هائيکوده -

پڻتانه اقدار مې دومره اسلامي وو
د حيا او غږرت دواړو ترجمان وي
هغه په سر د شاله نه وه خبر ⁷⁹

دا د قومیت پېژندگلو د هغې مثالونه او په تېره تېره مو د الیاس په شاعری کې هم د قومیت درک ولگوو .

سیاست : په تېر باب کې د ریاست او حکومت د موضوع لاندې مونږ په سیاست څه لږه ډېره خبره کړې وه . دلته نېغ په نېغه د پاکستان سیاست او حکومت له راتاو . سیاست د اولس د خبرنېکړې دپاره کوشش ته وائي . سیاست د هر چا کار نه دے . د ټولونو وړاندې خو به اولس په دې قائل کوي . چې زه په دې فن کې ماهر یم . بیا به د مختلفو ستونزو او حالاتو مقابله کوي . د دې هر څه نه پس به د مشرۍ شمله په سر ږدي . مونږه د خپل وطن په سیاست بحث کوو . چې دلته سیاست یا حکومت د څه دپاره خلق کول غواړي . او دلته څه رنگه سیاست کېږي . زه دلته مختصر او جامع مثالونه راخلم او خبره راتولوم . ځکه چې څه خو مونږ ته د خپل ملک سیاست او اقتدار پته ده او څه پرې ما وړاندې بڼه په تفصیل سره بحث کړې دے . زمونږه د وطن د سیاست نه اولس مایوسه دے . هر څوک یې د سم نه په وران خوشحالېږي . ځکه چې اولس ته ترې څه گټه نشته . که څوک سیاست کوي . جو هغه هم صرف او صرف خپل غم راخستې وي لکه .

ټول لیډران خپلې کرسی له ژاړي
 ورانه په مونږ خلقو دنیا بڼه ده
 چې دا بې وسه سیاست وگورم
 زړه ته مې راشي مارشلا بڼه ده ⁸⁰

څنگه چې ما وړاندې ووي سياست يو عظيمه فريضة ده - دا د هرې ککړۍ کار نه دے - خود
بده مرغه چې دلته څوک نور هيڅ نه شي کولے - جو هغه سياست کوي - دلته د دولت سياست
دے - د قابليت يا اقليت نه - که د چا سره روپۍ وي او گڼکپۍ کولے شي - جو هغه د سياست
مېدان ته راودانگي - محمد الياس څه بنکلي وائي -

دغه کار د شمله ورو سره بنه وو
اوس کم ظرفو له په لاس باندې ورغلي
د دروغو سياست سره خفه کړي⁸¹

دلته سياست دومره بدرنگه شولے چې خلق د سياست نه معنه دروغ اخلي - په پاکستان کښې
چې څومره دروغون وي - هغه په سياست کښې د هر چا نه مخکښې وي - دوي په خپلو دروغو
کرسۍ ته رسېږي - او اولس خبر ته کښېني -

لگيا دي قام پورې ملندي کوي
دوي د وطن په نوم وطن اوخوږو
دغه کم ظرفه په قنار مې نه کړه⁸²

هم داسې په دې وطن کښې د قانون هم پته نه لږي - چې د چا زور وي د هغوي شوروي - د
اعلي چارواکو په لاس کښې هر څه دي - قانون هم د خپلې خونې جوړوي - او څه په خاطر
کښې هم بيا نه راولي - ځکه محمد الياس الياس وائي -

د کیلو ملک مثال شي راته مخکښې
اگرې نگرې ته قانون وئیلې کېږي
دا بې ډنگه ریاست سره خفه کړي⁸³

انقلاب : د انقلاب لغوي معنا بدلون ده .

" اصطلاح کښې د هغې تخلیقاتو د پاره راځي چې د معاشي عدم

استحکام، مساوات او د سماجي بې انصافو خلاف کېږي⁸⁴

انقلاب چې څومره پیچېده اصطلاح ښکاري . دومره د دې ډېر اسان مفهوم دے . او د دې دغه پورته تعریف دے . انقلابي ادب یا انقلابي افکار و نظریات هغې ته وائي . چې د ژوند په هر ډگر د ظلم و جبر خلاف او از پورته کوي . او د هغې غندنه کوي . اولس ته یې په گوته کوي .

او په اولس کښې د بېداری، ماده رالږځوي . لکه محمد الیاس الیاس چې وائي .

تر څو به وینه مو بهېږي ناخبره به یو

پښتانه وېښ کړئ ځان بېدار کړئ خلقه⁸⁵

د خپل حق د پېژندو د خپل حق د غوښتو د ښه بد د پېژندو او د ښه بد د غندلو د ازادۍ او د یووالي د شعور پیدا کولو سره سره انقلاب په اولس کښې جزبه هم پیدا کوي . انقلاب یا انقلابي ادب یې په هغه څه مجبوروي . څه چې ادب وائي . د انقلابي ادب یا په کوم څیز چې د انقلاب تاپه ولگي . نو هغه ډېر شدت ناک وي . ځکه چې د انقلاب یا انقلابي ادب د ټولو نه لویه خوبی دا ده چې هغه جزبات راپاروي . لکه چې وائي .

قيصه مي د وږجاړ گلشن راخستې ده
پرېږدئ چې جزيې ځوانې راپارې كړم
تپه شوم يا قربان د وږنا وخت وو نو⁸⁶

څنگه چې وړاندې مونږه ووي - چې انقلاب د ژوند په هر ډگر د هر رنگه زياتي مخ نيولې كوي
- خو ولې د انقلاب اصل رنگ په هغه وخت كښې ښكاره شي - كله چې يوه ستونزه اجتماعي
وي - مثال په توگه چې د وطن په سرنگ شي - نو دغه بيا سور انقلاب وي - د دې په حواله د
محمد الياس په شاعري كښې يو شمېر شعرونه دي - خو زه دلته د مثال په توگه دا يوه قطعه
غوره غږم -

چرته چې ما په غرېدلو به ليدلې كلي
اوس په هغې خاوره ورېږي د اورونو گلي
ځئ چې دا ښار كړو خپل پخپله ودان
تر څو به داسې مو نرېږي د كورونو بلي⁸⁷

هم داسې چې كله د خپل ملكيت د اختيار په حواله خبره راشي - نو پښتانه بيا ليونې وي -
ځكه چې پښتون غلا كوي - خود چا نه څه نه غواړي - خو خپل ملكيت يا جائيداد په يو حال
كښې هم چاته نه پرېږدي - په يوه بله قطعه كښې محمد الياس د ځلمو جزبو ته څه داسې اپېل
كوي -

په وطن جنگ دے شا زلمو وېښ شئ
وېښ شئ ملگرو پښتنو وېښ شئ

تاسو نه اخلی اختیار د خپلي خاوري

تاسو ته وایم لېونو وپښ شئ ⁸⁸

په اخلاقي لحاظ سره هم انقلابي افکار د خلقو روزنه کوي - او په عصري ډول يې هم پرمختگ ته مخه کوي - په هغې کښې د ټولو نه وړاندې تعليم دے - کومو قومونو چې کتاب خپل کړے - هغوی پرمختگ ، خوشحالي ، او عزت خپل کړے - پښتانه خو د پخوانه هم د ډېرو وجوهاتو له کبله ناخوانده دي او په اوس وخت کښې هم د نورو قومونو نه بلها وروستو دي - کله محمد الياس الياس په مونږه پښتنو سوال راپورته کوي - او زمونږ کتاب پله مخ اړوي - دا په يويشتمه صدۍ مونږه چرتنه ودرېدو د چا سره قلم دے د کتاب خبره چا وکړه ⁸⁹

په اخر کښې محمد الياس الياس يو غزل نما نظم پښتون ته "د بېلگې په توگه پېش کوم چې د انقلابي ادب اعلي نمونه ده -

قرباني ورکړه دي د تن پښتونه

جوړ کړه رنگين دا خپل وطن پښتونه

که د اغيارو په اسره پاتي شوې

داغ به دې لري په لمن پښتونه

پاخه په خپل قام باندي ننگ وکړه
اوتره سر باندي کفن پښتونه

ستا د مېراني او غېرت نه لوگه
زما سلگي ځنکدن پښتونه

توره د خدائے لقب دې بيا وگټه
اے د خالد نمسي تورزن پښتونه

قسم په خدائے نور دې ليدے نه شم
په سترگو سرو باندي ويرژن پښتونه

ستا په ناموس ځان تويول غواړي
د الياس وينه د بدن پښتونه⁹⁰

حوالي

- 1 محمد الياس الياس ، شور مي د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بت خپله ، مخ ۷۴
- 2 هم دغه مخ ، ۲۹
- 3 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۳۰
- 4 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه ، ۲۰۲۲، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۵۱
- 5 محمد الياس الياس ، فکر مي سندر ه شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۳
- 6 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۳۲
- 7 شائق ساجد محمد ، خرگنده خزانه ، ۲۰۱۹، پښتو ادبي ټولنه تحصيل تخت بهائي ضلع مردان ، مخ ۱۴۶
- 8 محمد الياس الياس ، فکر مي سندر ه شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۳۲
- 9 محمد الياس الياس ، شور مي د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بت خپله ، مخ ۸۴
- 10 هم دغه مخ ۸۹
- 11 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۸۷
- 12 محمد الياس ، د رڼاگانو رنگونه ، ۲۰۲۲، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۲۷
- 13 هم دغه مخ ۵۷
- 14 هم دغه مخ ۴۴
- 15 هم دغه مخ ۱۹
- 16 هم دغه مخ ۱۴
- 17 هم دغه مخ ۱۸
- 18 هم دغه مخ ۸۸
- 19 هم دغه مخ ۸۴
- 20 القران
- 21 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۸۵
- 22 هم دغه مخ ۸۵
- 23 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه ، ۲۰۲۲، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۸۱
- 24 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۸۵
- 25 هم دغه مخ ۸۹
- 26 محمد الياس الياس ، فکر مي سندر ه شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۸۰
- 27 هم دغه مخ ۸۲
- 28 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۴۹
- 29 هم دغه مخ ۸۳
- 30 هم دغه مخ ۷۲
- 31 هم دغه مخ ۵۵

- 32 هم دغه مخ ۹۲
- 33 هم دغه مخ ۴۲
- 34 هم دغه مخ ۲۵
- 35 هم دغه مخ ۵۰
- 36 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۴۷
- 37 هم دغه مخ ۵۲
- 38 هم دغه مخ ۴۷
- 39 پروفېسر فضل مېر خټک ، فضليات، ۲۰۲۱، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۲۹۶، ۲۹۷
- 40 محمد الياس الياس ، فکر مې سندرې شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۷۶
- 41 هم دغه مخ ۴۱
- 42 هم دغه مخ ۲۰
- 43 محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خېله ، مخ ۲۸
- 44 هم دغه مخ ۳۲
- 45 خټک پروفېسر فضل مېر، فضليات، ۲۰۲۱، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور ، مخ ۳۸۹
- 46 محمد الياس الياس ، دېوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۱۰۲
- 47 محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خېله ، مخ ۷۵
- 48 محمد الياس الياس ، دېوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۲۳
- 49 محمد الياس الياس ، فکر مې سندرې شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۱۰۷، ۱۰۸
- 50 محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خېله ، مخ ۳۴
- 51 القرآن ، پاره ۳، رکوع ۴، ايت ۷۵۷
- 52 القرآن ، پاره ۱۷، رکوع ۴، ايت ۲۹
- 53 محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوله ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خېله ، مخ ۴۰
- 54 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۹۹
- 55 هم دغه مخ ۲۴
- 56 هم دغه مخ ۳۸
- 57 هم دغه مخ ۳۸
- 58 هم دغه مخ ۳۸
- 59 هم دغه مخ ۴۴
- 60 هم دغه مخ ۲۱
- 61 هم دغه مخ ۱۲۵
- 62 هم دغه مخ ۱۲۵
- 63 محمد الياس الياس ، فکر مې سندرې شوه ، ۲۰۲۳، اعراف پرنټيزز محله جنگي پېښور، مخ ۱۸
- 64 محمد الياس الياس ، دېوالونو ته لگيا يم ، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۴۴
- 65 ډاکټر جهان عالم ، باچا خان، پښتو ادب په يو نظر کښې .-، ۲۰۲۱، گران خپرندويه ټولنه سوات، مخ ۱۱۵

- 66 هم دغه مخ ۸۰
- 67 هم دغه مخ ۸۰
- 68 ا محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، مخ ۲۲
- 69 هم دغه مخ ۲۹
- 70 پروفېسر فضل مېر خټک ، فضليات، ۲۰۲۱، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور ، مخ ۲۱۵
- 71 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، مخ، ۲۴
- 72 هم دغه مخ ۸۰
- 73 يوسفزې اباسين، پښتون حمزه - مخ ۶۰، ۵۹
- 74 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، مخ ۸۸
- 75 هم دغه مخ ۱۲۲
- 76 هم دغه مخ ۲۵
- 77 هم دغه مخ ۵۵
- 78 هم دغه مخ ۹۲
- 79 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۹۹
- 80 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، مخ ۹۸
- 81 محمد الياس الياس ، د بوالونو ته لگيا يم، ۲۰۲۴، گران خپرندويه ټولنه ، مخ ۶۱
- 82 هم دغه مخ ۵۴
- 83 هم دغه مخ ۲۴
- 84 پروفېسر فضل مېر خټک ، فضليات، ۲۰۲۱، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور ، مخ ۳۴
- 85 محمد الياس الياس ، د رڼاگانو رنگونه، ۲۰۲۲، اعراف پرنټرز محله جنگي پېښور، مخ ۹۲
- 86 هم دغه مخ ۲۰
- 87 هم دغه مخ ۴۳
- 88 هم دغه مخ ۱۳۱
- 89 هم دغه مخ ۱۸
- 90 محمد الياس الياس ، شور مې د قلم په ژبه راوړه ، ۲۰۰۸، المظفر پريس بټ خپله ، مخ ۱۰۹

محاكمه

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English